

KREDARICA

BILTEN DRUŠTVA SLOVENCEV V NOVEM SADU

ISSN 1821-1070

Letnik XXI. št. 83-84 E-mail: pisarna@kredarica.org Novi Sad, julij-december 2021

30 LET OSAMOSVOJITVE
REPUBLIKE SLOVENIJE

20 LET BILTENA DS KREDARICA

IX. DNEVI SLOVENSKE KULTURE

Foto: Đorđe Veselinov

KORAK V ŠIRŠO JAVNOST

(nadaljevanje s prejšnje številke)

Živa beseda na mesečnih zborih je bila pomembna, ampak nezadostna. Turbulentni časi, hitra dogajanja, veliko vprašanj je zahtevalo tudi ustrezen odgovor. Z rastjo in razvojem Društva Slovencev Kredarica, se je pokazala potreba za boljšimi informacijami o delu in življenju tukajšnjih Slovencev. V ta namen je na pobudo Zlate Radisavljevič, prve urednice (v pretekli številki je govorila o začetku izhajanja in delu na Biltenu) ustanovljena redakcija informativnega glasila Biltena Kredarica, ki je 21. marca 2001 izdala prvo številko.

Bilten kot periodična publikacija izhaja kvartalno, zaveden je v Narodni knjižnici Srbije (ISSN) ter je po vseh pravih vpisan v Register sredstev obveščanja pri Pokrajinskem sekretariatu za obveščanje.

Naklada je bila 150 izvodov (en izvod po družini), izvod je brezplačen. Glasilo je bilo v črno beli tehniki. Članom Društva je bil koristen in zanimiv.

Poleg rednih rubrik, so tukaj tudi rubrike za vsa druga obvestila, potrebna in zanimiva za vse člane. Tako je Bilten Kredarica razen ostalih aktivnosti Društva nosilec pisne besede, ki dodatno prispeva k negovanju in širjenju slovenskega jezika, kot temelja kulture in identitete, posebej izven domovine, da ne pozabi vsega, kar se je zgodilo ali se bo zgodilo tukaj v našem okolju slovenske skupnosti in širše.

S svojo zasnovo je bil navdih in vzpodbuda za književno in prevajalsko delo, vsako drugo umetniško delo ter za delo nasploh.

Obvezni izvodi so dostavljani ustreznim inštitucijam. Bilo je treba narediti še en korak: predstaviti ga širši javnosti. Tako je bil Bilten darilo gostom ali darilo, kadar je Društvo bilo gost.

Pano Biltena Kredarica je bil na I. Razstavi Slovenija, od kod lepote tvoje od 22. do 27. oktobra 2004 (Srbsko narodno gledališče, Novi Sad).

Bilten Kredarica je predstavljen skupaj z Društvom in knjigo pisateljice Marije Lovrić Sončnica na 12. Mednarodnem salonu knjig 15. aprila 2006 v Novem Sadu z nesebičnim sodelovanjem Moškega kvarteta DS Kredarica. U sestavi kvarteta pojejo: tenorja Mirko Pavlič in Danijel Prestor, bariton Borut Pavlič in bas Stevan Nikolić, vodja ansambla. Sodelovali smo na skupni stojnici Sekretariata za izobraževanje in

kulturo ter Sekretariata za nacionalne manjšine Izvršnega sveta APV. Zahvaljujoč Ileani Ursu-Nenadić in Bori Kecmanu je nadaljevano uspešno sodelovanje.

Prvič je Bilten udeležen na 51. Mednarodnem sejmu knjig v Beogradu 2007, v sektorju Društev za jezike in književnost v okviru nevladnega sektorja v Zavodu za kulturo Vojvodine kot sporočilo v slovenskem jeziku v Novem Sadu.

Vzpostavljeni so stiki. Nizala so se potovanja in gostovanja, novi stiki, novi člani...

O delu Društva so obveščali tudi drugi mediji (RTV, Kanal 9, Novosadski list, Dnevnik, Novi Sad, Rodna gruda, RTV Slovenija, Dolenjski list, Večer, Vestnik...).

Poleg Biltena smo imeli publikacije: dvojezični brošuri Dr. France Prešeren (03. 2. 1800 - 08. 02. 1849) in Ivan Cankar (1876 - 1918), ki ju je

prirejila Desanka Poslon; knjige za otroke Sončnica 2005, Zvita kura 2014, Galeb 2020 pisateljice Marije Lovrić v prevodu; 10 let DS Kredarica v Novem Sadu 2007, Albert Kužner et al; 15 let DS Kredarica Novi Sad 2012; Čas in ljudje - Slovenci v Novem Sadu, Marija Lovrić Novi Sad 2013; Preteklost za prihodnost - dvojezično priredila Elza Ajduković Novi Sad 2018 ob 20 letnici DS Kredarica.

V KORAK S ČASOM

Oktober 2001 je bila odprta prva spletna stran Društva Slovencev Kredarica - www.kredarica.s5.com (avtorica Aleksandra Đilas - stran ni v uporabi) 2014 je odprta www.kredarica.org (avtor Ivan Dermanov - stran obstaja na medmrežju, vendar se ne obnavlja), kjer so splošne informacije o delu in življenju Društva.

Danes obstaja stran na Facebooku Kredarica Društvo Slovencev, ki vsakodnevno nudi najnovejše informacije o aktivnostih Društva.

V življenju našega glasila kot v tudi življenju na sploh, so bili vzponi toda tudi težave, včasih finančne ali personalne narave.

Bilten Kredarica je kot tiskana izdaja dočkal leta 2021 svoj dvajseti rojstni dan v kontinuiteti, v coloru, v nakladi 500 izvodov, še vedno brezplačen.

Marija Lovrić

NOVICE IZ NACIONALNEGA SVETA SLOVENSKE NARODNE MANJŠINE V SRBIJI

Nacionalni svet slovenske narodne manjšine je v letu 2021 obiskala ministrica za človekove in manjšinske pravice ter družbeni dialog Gordana Čomić z delegacijo.

Predsednik Nacionalnega sveta slovenske narodne manjšine v Srbiji, Saša Verbič je kot gostitelj med ostalimi temami izpostavil popis prebivalstva v Srbiji 2022 in pomen pravice do svobodne opredelitve o slovenskem poreklu. Poudarjena je potreba po večji vidljivosti slovenske skupnosti v javnih glasilih v zvezi s popisom na javnem servisu RTS.

Predsednica Odbora za izobraževanje prof. dr. Maja Đukanović je povedala, da v Društvih Slovencev v Srbiji slovenščino poučujejo učiteljice, ki jih je napotilo Ministrstvo za izobraževanje Republike Slovenije. Pouk slovenskega jezika kot izbirni predmet na osnovnih šolah v Srbiji poteka od leta 2017. Na Univerzi v Beogradu se slovenski jezik poučuje na Lektoratu za slovenistiko, ki je obenem največji lektorat za slovenistiko na svetu. Prof. dr. Maja Đukanović je predstavila tudi znanstveni časopis Slovenika, čigar založnika sta Nacionalni svet slovenske narodne manjšine in Univerza v Beogradu.

O obveščanju v slovenski skupnosti je govoril predsednik Odbora za obveščanje Dino Dolničar – docent na Fakulteti dramskih umetnosti. On je poudaril vlogo medmrežja, predvsem v obdobju pandemije virusa Covid 19. Na portalu Slokult.info je ustanovljen Radio Podkast z aktualnimi informacijami, ki zanimajo člane naše skupnosti ter druge prebivalce Srbije, ki se zanimajo za potovanje v Slovenijo.

Predsednik Odbora za kulturo, Dragomir Zupanc, je govoril o Reviji sodobnega slovenskega filma Dani slovenačkog filma, katero skupaj organizirata Društvo Slovencev Sava in Nacionalni svet slovenske narodne manjšine v Srbiji. Omenil je tudi produkcijo dokumentarnih filmov naše slovenske skupnosti.

Saša Radić, predsednik Izvršnega odbora NS je govoril o prestavljanju Razpisa NS za sofinanciranje projektov in programov v letu 2020 zaradi pandemije virusa Covid 19. Predstavil je tudi svoje izkušnje v zvezi s popisom prebivalstva.

Ministrica Čomić je v svoji predstavitvi povedala, da bo vloga Ministrstva omogočiti navzočnost manjšin na javnem servisu RTS, predvsem v obdobju pred popisom prebivalstva. Poudarila je pomen rezultatov popisa za izvajanje nadaljnje politike do nacionalnih manjšin.

Predsednik NS, Saša Verbič je prosil ministrico, da z namenom izkazovanja pravice do svobodne opredelitve državljanov na popisu 2021 posname sporočilo za javni servis RTS, s katerim bi povabila vse državljane, naj svobodno izkažejo svoje nacionalno poreklo. NS je ponudil tehnično in strokovno pomoč v realizaciji. Predlog je ministrica z zadovoljstvom sprejela.

Zato ljubi Slovenci, Slovenke, vaši potomci in vsi, ki se tako počutite, izkoristite zagotovljeno pravico svobodne opredelitve o poreklu, saj s tem pomagate sebi in slovenski skupnosti v Srbiji.

*Vir: Nacionalni svet slovenske narodne manjšine
Priredila: Elza Ajduković*

VPIS V POSEBNI IMENIK SLOVENSKE NARODNE MANJŠINE V SRBIJI

Zakon o nacionalnih svetih narodnih manjšin v Republiki Srbiji iz leta 2009 omogoča vpis v Posebni volilni imenik slovenske narodne manjšine v Srbiji. Obrazec za vpis lahko prevzamete na zah-tev_pbs_upis_slovenacki.

Na podlagi Zakona o varovanju osebnih podatkov, ki velja od 1. 1. 2009, lahko izpolnjen obrazec za vpis v posebni volilni imenik osebno dostavite pristojni občinski upravi, kjer imate prijavljeno prebivališče – ob predložitvi osebne izkaznice ali pa ga skupaj s fotokopijo osebne izkaznice pošlje-

te priporočeno na naslov vaše pristojne občinske uprave. Pristojna občinska uprava bo na vaš naslov v 15 dneh poslala Odločbo o vpisu v posebni volilni imenik.

Vpis v posebni volilni imenik je oproščen plačila administrativnih stroškov. Z vpisom v posebni volilni imenik se ne izgubijo druge volilne pravice. Z Odločbo o vpisu v posebni volilni imenik slovenske narodne manjšine se pridobi pravica do udeležbe na neposrednih volitvah Slovenskega nacionalnega sveta.

IX. DNEVI SLOVENSKE KULTURE 2021

Društvo Slovencev Kredarica je v letu 2021 organiziralo manifestacijo IX. Dnevi slovenske kulture. Manifestacija je bila od 25. in 26. novembra in naknadno 4. in 10. decembra 2021. Na manifestaciji so se predstavila društva, skupine in posamezniki iz Slovenije, Bosne in Hercegovine ter Srbije.

25. novembra 2021 je bila slavnostna otvoritev s kulturnim programom in Razstava 20 let Biltena Kredarica – razstava od prve številke Biltena Kredarica, ki je izšla 21. marca 2001 do osemdesete številke, ki je izšla marca 2021 ter monografije ob okroglih obletnicah društva in ostale publikacije, ki jih je društvo izdalo v 24. letih obstoja. Predsednik DS Kredarica Đorđe Veselinov je ob otvoritvi pozdravil prisotne in jim izrekel dobrodošlico:

Cenjeni gostje, dragi člani in prijatelji, dobrodošli na IX. Dneve slovenske kulture v organizaciji Društva Slovencev Kredarica. Društvo Slovencev Kredarica z organizacijo kulturnih manifestacij že štiriindvajset let prispeva k negovanju in promociji slovenske kulture. Otvoritev manifestacije IX. Dnevi slovenske kulture začenjamo z likovno razstavo ob dvajsetletnici izhajanja Biltena Kredarica.

Potem je prva urednica Biltena Kredarica Zlata Radisavljević govorila o ustanovitvi uredniškega od-

bora in o prvi številki ter izhajanju prvih deset let, sedanja urednica Biltena Mariji Lovrić pa je ob razstavi spregovorila o pomenu izhajanja Biltena Kredarica, ki v kontinuiteti izhaja 20 let. Po ogledu razstave je sledilo druženje.

26. novembra 2021 je bil XVIII. Večer slovenske poezije v Kulturnem centru Novi Sad. Uvodoma je Lena Vasić izvedla klavirsko točko, potem je prisotne pozdravil Đorđe Veselinov, predsednik DS Kredarica:

Cenjeni gosti, dragi člani i prijatelji, nocojšnji XVIII. Večer slovenske proze in poezije je posvečen Domovini Sloveniji, ki v letu 2021 praznuje 30 let osamosvojitve.

V nadaljevanju je bil prikazan video zapis Moja domovina. Učenci slovenskega jezika z elementi kulture OŠ Vase Stajića pod mentorstvom Nine Stanimirov Veriš in mlajši učenci dopolnilnega pouka slovenskega jezika DS Kredarica pod mentorstvom Rut Zlobec so predstavili zanimivo recitacijo Zemljevid Slovenije, najmlajši učenci DS Kredarica pod mentorstvom Rut Zlobec pa so recitali Čestitko domovini.

Učenci in člani DS Kredarica, ki hodijo tudi v glasbeno šolo in sicer Magdalena Kiso na harmoniki, na klavirju Daniel Leš, Anja Antić na oboi, na flavti pa Jana Vasić s klavirsko spremljavo mentorice, so z

glasbenimi točkami popestrili prireditev in poželi velik aplavz.

Ob 30 letnici osamosvojitve Republike Slovenije je DS Kredarica organiziralo sedaj že tradicionalni literarni natečaj Moja domovina za najboljši literarni zapis, na katerem je sodelovalo 9 članov in učencev dopolnilnega pouka slovenščine v slovenskih društvih v Srbiji.

Nastopile so nagrajenke natečaja in premierno predstavile tri nagrajena besedila. Pesem V novoletni noči, ki je osvojila prvo mesto, je prebrala avtorica Marija Lovrić, članica DS Kredarica. Zgodba Skrivnostni gozd je osvojila drugo mesto, napisala jo je Dragana Knežević, članica Društva Slovencev Sava iz Kostolca in v veliko veselje vsem je iz Kostolca prispela na prireditev ter besedilo tudi sama prebrala. Tretje mesto je osvojila učenka in članica Društva Slovencev Kredarica Snežana Miladinović z zgodbico Spomin na rojstni kraj in ga prebrala. Vse so dobile velik aplavz.

Program je vodila Zdenka Maletin, ki je v imenu DS Kredarica čestitala in se zahvalila vsem za sodelo-

vanje in sicer nagrajenim avtorjem in ostalim avtorjem udeležencem. Posebno se je zahvalila strokovni komisiji in vsem ostalim, ki so podprli projekt ali pomagali pri njegovi realizaciji, še posebej pa učiteljem in učiteljicam dopolnilnega pouka, ki so pomagali pri zasnovi natečaja ter učencem v okviru pouka poma-

gale pri besedilih. Besedila vseh avtorjev so objavljena v Biltenu Kredarica. Vsem, ki so podprli organizacijo manifestacije, se iskreno zahvaljujemo.

4. decembra 2021 je bil XVIII. Večer slovenske pesmi v sinagogi, na katerem so gostovali pevski zbori in pevske skupine. Predsednik DS Kredarica Đorđe Veselinov je med ostalim povedal: *Nocoj nadaljujemo manifestacijo z XVIII. Večerom slovenske pesmi v čudoviti dvorani Sinagogi. Od nastanka do danes, se je na koncertu zvrstilo veliko pevskih zborov, folklornih skupin, ansamblov, opernih ali drugih pevskih izvajalcev, s katerimi smo sklenili prijateljstvo za zmeraj. Posebej pozdravljam Verico Đindo, predsednico Slovenskega društva Ivan Cankar iz Sarajeva, ki so se v teh težkih časih odzvali na povabilo, da skupaj s pesmijo premagamo čas epidemije, ki je v veliki meri pokvaril naša druženja. Prav tako pozdravljam predstavnike slovenskih društev in njihovih pevskih skupin v Srbiji, ki se zvesto vsako leto predstavljajo na našem tradicionalnem koncertu v Sinagogi.*

Vuk Maletin, ki je vodil program, se je zahvalil vsem, ki so sodelovali in podprli projekt.

Prvi je nastopil Mešani pevski zbor Društva Slovencev Kredarica – gostitelj večera, ki skozi pesem prispeva k negovanju slovenske tradicije zbarskega petja. Lansko leto so praznovali 20 let od ustanovitve, na žalost se zaradi razmer v zvezi s pandemijo niso mogli predstaviti s celovečernim koncertom v Mestni hiši, saj je tik pred nastopom moral biti odpovedan.

Pod vodstvom dirigentke Dunje Huzjan, s klavirsko spremljavo Jožefa Ritterja so zapeli Sloven`ja

mati – Herman Kjuder, Rož, Podjuna, Zila – Janko Mikula, Pavle Kernjak.

Tudi Pojoča družba Društva Slovencev Sava iz Beograda zelo rada poje in vsako leto publiko razveselijo z udeležbo. Pod dirigentsko palico dirigentke Višnje

Dimitrijević, so se predstavili s pesmimi Glej zvezdice – narodna, priredba Višnja Dimitrijević, Roža na vrtu – narodna, Pri nas pa ohcet imamo – primorska narodna, priredba Višnja Dimitrijević. Mešani pevski zbor Društva Slovencev Planika prihaja iz Zrenjanina

in tudi oni sodelujejo vsako leto. Letos so zapeli Oče naš – Jože Leskover in Ecce Quomodo Moritor Iustus – Jacobus Gallus Petelin ter Zabučale gore – narodna. Dirigentka zbora je Danijela Avram.

Mešani pevski zbor Društva Slovencev Triglav, ki tudi vsako leto zelo rad sodeluje na koncertu, prihaja iz Subotice. Pripravili so pesmi, ki so publiko

odpeljale v novoletno praznično vzdušje z naslovom Silvestrski poljub – Dušan Velkavrh, Jože Privšek, Najin božič – Andreja Črešnar, Glej zvezdice božje – John Lennon. Dirigentka zbora je Diana Kiss Miskolci, klavirska spremljava Kristina Mate, solo pa sta zapeli hčerka Virag Kiss in mama Diana Kiss Miskolci.

Novost na koncertu je bila Ženska vokalna skupina Verse Društva Slovencev Kredarica iz Novega Sada, ki se je premierno predstavila na Srečanju pevskih zborov Društva Slovencev Triglav v Subotici. Skupino vodi Borut Pavlič, zapeli pa so *Over the rainbow* – H. Arlen in E. Y. Harburg, priredba Borut Pavlič in *Pleničke je prala* – narodna, priredba D. Bučar. (skupaj s MoPS Fantje). V nadaljevanju je zapela Moška pevka skupina Fantje prav tako pod vodstvom umetniškega vodja Boruta Pavliča pesmi *Ne diraj moju ljubav* – priredil Borut Pavlič in *Žabja svatba* – V. Vodopivec.

V veliko veselje gostiteljev so za konec večera nastopili posebni gosti novembrskega koncerta Mešani pevski zbor Slovenskega društva Ivan Cankar, ki prihaja iz Sarajeva iz Bosne in Hercegovine. Z njimi je DS Kredarica spletlo posebne vezi z veliko medsebojnih obiskov in druženja. Tudi oni skozi pesem negujejo slovensko kulturo, radi pojejo in nastopajo. Letos so bili ponovno v Novem Sadu. Zbor vodi dirigent Alek Isaković, zapeli pa so *Mamca, pošljite me po vodo* – Mateja Petelin, *Stabat Mater* - Zoltan Kodaly, *Črna goro* – Milan Prebanda, *Pjesme iz Slovenije* – Mario

Katavić, Jabolko rudeče - Jakob Jež, Northern Lights – Ola Gjeilo, Na Benbašu – Milan Prebanda. Ob zaključku so vsi skupaj s publiko tradicionalno zapeli pesem bratov Avsenik Slovenija od kod lepote tvoje, z dirigentko Dunjo Huzjan, še pred tem pa so predstavniki zborov in društev prejeli zahvale za sodelovanje na IX. Dnevh slovenske kulture v Novem Sadu.

Po koncertu so se nastopajoči in člani DS Kredarica družili na pogostitvi. Naslednji dan 5. decembra

2021 je bil turistični ogled mesta in okolice za gostujoče.

10. decembra 2021 je bilo zanimivo gostovanje amaterske lutkovne skupine LUKI KD Svoboda iz Slovenije, iz Kisovca pri Zagorju s predstavo Strah in programom za najmlajše. Lutkovna skupina je s predstavo in druženjem navdušila malčke, ki so se po predstavi še poigrali z lutkami in njihovimi animatorji. Hvala, dragi prijatelji iz Slovenije, za izjemno du-

hovno darilo. Cilji projekta in sicer predstavitev, negovanje slovenske kulture in aktivnosti DS Kredarica so bili popolnoma uresničeni, saj so se v večdnevem kulturnem programu predstavili slovenski rojaki iz Srbije, Slovenije ter Bosne in Hercegovine. DS Kredarica že 24. leto skrbi za ugled slovenske skupnosti v Novem Sadu in ugled domovine Slovenije, ki jo v pozitivni luči predstavlja, poleg tega pa skrbi tudi

za povezovanje mladih rojakov in njihovo napredovanje pri znanju slovenskega jezika, kulture in običajev. Društvo je v medijih in na družabnih omrežjih v Sloveniji in v Srbiji ter v Novem Sadu posredovalo obvestilo o dogodku in institucijah, ki podpirajo delovanje društva.

Besedilo: Elza Ajduković

Foto: Zoran Stanković, Đorđe Veselinov in drugi

SREČANJE PEVSKIH ZBOROV V SUBOTICI

Na povabilo Društva Slovencev Triglav iz Subotice se je tudi letos 24. septembra 2021 Mešani pevski zbor iz Društva Slovencev Kredarica udeležil Srečanja pevskih zborov. V dvorani Mestne hiše v Subotici je bil koncert pevskih zborov slovenskih društev iz Srbije. Na žalost je zaradi epidemije izostalo tradicionalno gostovanje pevskih zborov iz Slovenije, zato so se toliko bolj potrudili ostali sodelujoči. Po koncertu so se pevke in pevci skupaj z gostitelji družili ob pogostitvi ter se pozno zvečer vrnili v Novi Sad. Naši predstavniki so izkoristili obisk in povabili vse zборе na IX. Dneve slovenske kulture na Večer slovenske pesmi v Novi Sad, da se ponovno družijo.

Besedilo in foto: Zdenka Maletin

ŽENSKA VOKALNA SKUPINA VERSE

Skupina je nastala iz ženske vokalne skupine, ki je delovala pri Rusinskem kulturnem centru in negovala tradicionalne rusinske pesmi. Od marca 2017 je umetniški vodja in dirigent skupine Borut Pavlič zelo hitro po prevzemu s popolnoma novo skupino pevk imel zelo opažene nastope. Posebno se izpostavlja specialna nagrada, ki jo je skupina dobila za nastop na tradicionalnem festivalu *Da se ne pozabi 2017* v Đurđevu in to samo nekoliko mesecev po prevzemu skupine.

Skupina je 2020 začela širiti svoj repertoar, ki obsega pesmi iz regije, svetovni »evergreen«, v zadnjem

času pa tudi slovenske umetne pesmi. Na pobudo umetniškega vodja in dirigenta Boruta Pavliča je skupina 2021 dobila novo ime Ženska vokalna skupina Verse in se pridružila DS Kredarica iz Novega Sada.

Kmalu po priključitvi k društvu je skupina imela tudi debitantski nastop v Subotici 24. septembra 2021 na tradicionalnem Srečanju pevskih zborov s pesmima Pleničke je prala in Lollipop. Prav tako v organizaciji DS Kredarica so nastopili na tradicionalnem koncertu Večer slovenskih pesmi v okviru manifestacije IX. Dnevi slovenske kulture v Novem Sadu decembra isto leto, kjer so pele pesmi Over the

Rainbow in Pleničke je prala, ki so jo izvedle skupaj z Moško pevsko skupino Fantje DS Kredarica kot mešani zbor.

Pevke ŽVS Verse so skupaj v tej aktualni sestavi malo dlje kot eno leto in v tem času so imele 6 nastopov od katerih je eden tudi celovečerni koncert, ki so ga izvedle z Moško pevsko skupino Fantje DS Kredarica konec maja 2021. Obe skupini bosta v prihodnosti sodelovali in nastopali skupaj, bodisi kot zasebni skupini, bodisi kot mešani pevski zbor pod umetniškim vodstvom Boruta Pavliča v okviru DS Kredarica in RKC iz Novega Sada.

Besedilo in foto: Borut Pavlič

ANĐELKA IVOŠEV, kemijska tehničarka in družina

Na redni delegatski skupščini Društva Slovencev Kredarica je 27. junija 2020 izvoljen novi Nadzorni odbor: za predsednika Dr. Milan Breberina, za člana Anđelka Ivošev in Dušan Vujošević. V tej rubriki sta do sedaj predstavljena dva člana. Z novoizbrano članico Nadzornega odbora Anđelko Ivošev, sva se srečali na proslavi 20. obletnice Biltena Kredarica in sedaj imam priložnost, da vam jo predstavim.

Ali bi mi, prosim povedali nekaj o sebi?

Imenujem se Anđelka Ivošev (roj. Piperski), rojena sem v Novem Sadu 20. januarja 1949 od očeta Milorada Piperskega in matere Ane Piperski (roj. Selak).

Osnovno in Srednjo kemijsko tehnološko šolo sem končala v Novem Sadu, tu sem se po maturi 1968 zaposlila na Tehnološki fakulteti - organska kemija, kot kemijska tehničarka.

Leta 1970 sem se poročila z Aleksandrom Ivoševim. V najinem zakonu sta se rodila sin Branislav in hčerka Aleksandra.

Decembra 1990 sem dala odpoved in ustanovila samostojno obrtno podjetje „Foto-porcelan“, izdelava slik na porcelanu. Upokojila sem se februarja 2003, vendar sem še vedno aktivna v tem poslu.

Vaše vezi s slovenstvom?

Moja mati Ana Selak je rojena 1911 na Otočcu na Krki, Novo mesto, v mnogostevilni revni družini.

Njena starša Ana (roj. Arko) in Jakob Selak sta svoje življenjsko obdobje preživela na vasi, kjer sta v težkih časih rodila deset otrok. Ker so otroci zgodaj ostali brez matere, so jih usode odvedle na vse strani, pa je tako tudi moja mati Ana po čudnih poteh usode prišla v Novi Sad leta 1940. Tu se je zaposlila kot šivilja, spoznala in se poročila 1962 z mojim očetom Miloradom Piperskim. Moja mati je rodila nas tri sestre: Milico, mene in Mirjano. V mojem sedmem letu sta se starša ločila, mama pa ostaja sama z otroki in gre skozi težko življenjsko obdobje.

Vsake poletne šolske počitnice smo preživljali v Sloveniji, kjer so se zbirali mamini bratje in sestre in že kot otroci smo vzljubili mamino družino in Slovenijo. Svojo pripadnost poreklu moje matere sem posredovala mojima otrokoma in vsak odhod v Slovenijo nam je drago doživetje. Še danes vzdržujemo tesne stike s sorodniki v Sloveniji.

Ali nam lahko poveste nekaj o Vaši družini?

Oba moja otroka sta poleg šolskih obveznosti usmerjena k športnim aktivnostim. Sin Branislav je treniral košarko, hči pa je med več športi sebe našla v streljaštvu.

Aleksandra Ivošev - zlata in bronasta Olimpijska medalja v streljaštvu v Atlanti (ZDA) 1996

S trinajstimi leti se je Aleksandra včlanila v Streljaško družino „Novi Sad 1790“, kjer je med juniorskim obdobjem, potem pa tudi kot seniorka, začela s svojo bogato in uspešno športno kariero. Ob veliki podpori staršev in s strokovnim vodenjem trenerja Janoša Juhasa, je prišla od državnih, balkanskih, evropskih in svetovnih prvenstev do največjega odličja – zlate, v disciplini malokalibrska puška in bronaste, v disciplini zračna puška Olimpijske medalje v Atlanti (ZDA) 1996. leta.

Bila je udeleženka treh ciklusov Olimpijskih iger in to v Barceloni 1992, Atlanti 1996 in Sydneyu 2000. Zmagovalka je dveh svetovnih rekordov in olimpijskega rekorda finala v Atlanti.

Leta 1994 je prejemnica Oktobrske nagrade Mesta Novi Sad, športne nagrade „Jovan Mikić – Spartak“, 1996 pa jo je Jugoslovanski Olimpijski komite proglasil za športnico leta in v večih priložnostih je proglašena za najboljšo športnico na področju streljaštva.

Leta 2000 se je odločila da šport postavi na drugo mesto in se posveti zasnovi družine. Poročila se je z Vladimirjem Radusinovićem. Leta 2004 prvič postaja mama, danes pa je ponosna na svoje sedaj že tri odrasle sinove: Branka, Romana in Nebojšo, ki obiskujejo DPS v Kredarici.

Leta 2001 se je Aleksandra s prekinitvijo z aktivnim ukvarjanjem s streljaštvom zaposlila v Streljaški zvezi Vojvodine, kot strokovna sodelavka, 2008 pa je izbrana za Generalno sekretarico te zveze, na kateri funkciji je še danes. Skozi organizacijo tekmovanj na vseh nivojih posebno pozornost usmerja na delo z mlajšimi kategorijami, da bi ob delu in druženju bolj vzljubili ta šport in ostali v njem.

Aleksandra in njeni dosežki so zaznamovani tudi v obliki poštne znamke, ki jo je izdala Pošta SR Jugoslavije z njeno podobo in napisom Atlanta 17. 10. 1996 osvojiteljica olimpijskih medalj ter pisemsko ovojnico s posebnim pečatom in njeno podobo, kako strelja in poštno znamko z njeno podobo, ki jo je izdalo Društvo filatelistov „Novi Sad“ - 1/96.

Sin Branislav in njegova žena Mia imata sina Nika, 12 let. Mia je akademska slikarka, Branislav pa je zaposlen na Naravoslovno - matematični fakulteti, po poklicu je IT sistem administrator.

Oba otroka sta člana DS Kredarica.

Lep dogodek v Vašem življenju?

Zame je najlepši dogodek rojstvo mojih otrok, njuno odraščanje in osamosvojitve. Aleksandra nam je med svojo športno kariero podarila veliko srečnih trenutkov od prve osvojene pionirske medalje do največjega uspeha – osvajanje olimpijskega zlata. Najpomembnejši dogodek je, ko sva sin in jaz v Sydneyu med olimpijskimi igrami bila v publiku in spremljala Aleksandrin nastop. To je neponovljivo doživetje.

Andelka Ivošev na Durmitoru

Nam lahko poveste kakšno zanimivost?

Kot sem navedla, se je takoj po končani srednji šoli začela moja služba na Tehnološki fakulteti. Glede na to, da so študentske vaje iz organske kemije eksperimentalne, sem bila največkrat prisotna na njihovih vajah med semestri, prav tako pa sem tudi sodelovala v tehničnem delu pri izdelavi njihovih diplomskih, magistrskih in drugih nalog.

Takrat sem mislila, da je to moja služba do upokojitve in da tu ne bo kakšnih sprememb. Toda popolnoma nepričakovano, ob druženju z enim fotografom, me je začel zanimati foto – laboratorij, presnemavanje, razvijanje filmov, retuširanje in dr. Krenila sem z usposabljanjem in kmalu vstopila v svet porcelana,

keramičnih barv, prenašanje slik skozi svetlobo in emulzije.

Po 23 letih dela na fakulteti sem dala odpoved in vstopila v samostojen posel izdelave fotografij na porcelanu. Zanimivo je, kako človek v enem obdobju življenja naredi premik, o katerem ni nikoli razmišljal.

Kako potekajo dnevi upokojenke?

Odkar sem upokojenka, ko so vnuki odrasli, ko je opravkov postalo vse manj, se lahko posvetim in uživam v moji veliki strasti – naravi. Bivanje v naravi, sprehodi, aktivno planinarjenje, gobarjenje, kolesarjenje – to so moje preokupacije. Članica sem Planinskega društva Naftaš in Gobarskega društva iz Novega Sada. Veseli me vsak odhod v naravo, uživanje v sprehodih in druženju s planinarji.

Covid – 19 v vsem tem?

Pandemija Covid – 19 je v svetu, pa tako tudi pri nas, povzročila vrsto omejitev, bodisi pri gibanju, potovanjih, bodisi pri druženjih s prijatelji, vse z namenom ohranjanja zdravja in preprečevanja daljnega širjenja. Zaradi teh ukrepov, moji domači in jaz svoje dosedanje navade reduciramo samo na tiste življenjsko najpomembnejše. S cepljenjem in upoštevanjem

varnostnih ukrepov čakamo, da vse to čimprej mine in da se konča.

DS Kredarica in Vi?

Moje prve informacije o obstoju Društva Slovencev v Novem Sadu prihaja preko druženja z družino Pipan. Istočasno me je moja prijateljica, zaposlena na FTN (Fakulteta tehničnih znanosti), napotila na naslov DS Kredarica, pa sem tako leta 2009 postala članica društva, potem pa še moja otroka Branislav in Aleksandra.

Moja dosedanja aktivnost v društvu je bila v največji meri usmerjena na delo pri pomembnih aktivnostih, kjer sem najprej bila izvoljena za delegatko Delegatske skupščine DS Kredarica. Leta 2020 sem izbrana za članico Nadzornega odbora DS Kredarica.

Kaj bi sporočili članom društva?

Vsem članom društva želim, naj jim bo Kredarica mesto, kjer se bodo z veseljem zbirali, družili se in spoznavali slovensko kulturo in tradicijo. Velike pohvale učiteljici DPS in društvu za organizacijo in poučevanje slovenskega jezika.

Želim Vam uspešno delo v Nadzornem odboru!

Pogovor vodila: Marija Lovrić

Foto: Anđelka Ivošev

Anđelka Ivošev na Otočcu na Krki

FILM O POUKU

V učilnici Društva Slovencev Kredarica je bilo pravo filmsko vzdušje. Režiserka Maja Grgić je naredila prvo klapo in začela snemati material za film, ki bo prikazan naslednje leto 2022 ob 25. obletnici društva in začetku dopolnilnega pouka z naslovom 25 črk za 25 let. Pri snemanju filma so sodelovali učiteljica Rut Zlobec in učenci. Snemanje kratkega filma 25 črk za 25 let o dop. pouku slovenščine v organizaciji Društva Slovencev Kredarica je potekalo s cenjeno režiserko Majo Marčeta in snemalcem Milanom Iničem, ki ga predvsem mladi poznajo kot vodjo You Tube kanala Yasserstain. Hvala vsem učencem za sodelovanje in razumevanje zaradi prilagojenega pouka. Knjižne kazalke z okrasi iz slame, ki sta jih pripravila Mirjana in Edvard Kirbus iz Društva Slovencev Triglav Subo-

tica, bo več učencev izdelalo doma. In hvala Vesni Pisarič, Oliveri Cergol Milošević in Marjetki za dobrote za naše najstnike.

Besedilo in foto: **Rut Zlobec**

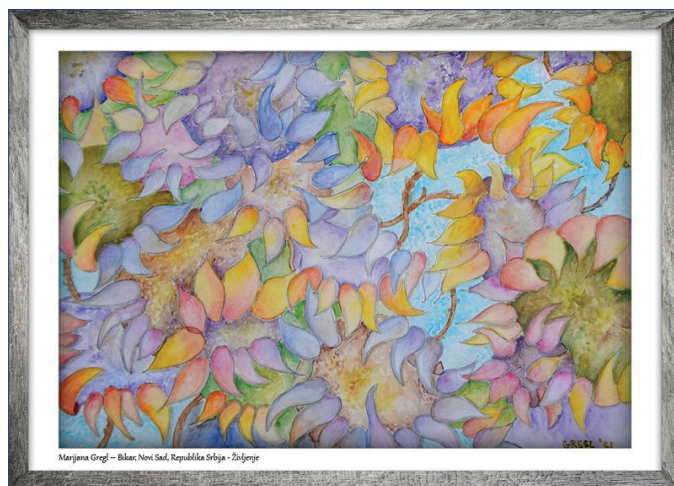

PREDSTAVILI SMO SE

SPLETNA RAZSTAVA: DVOJNOST – RAZDVOJENOST – POVEZANOST

Tudi v letu 2021 je Združenje slovenska izseljenska matica objavila natečaj za likovna dela, ki jih ustvarjajo umetnice in umetniki izven meja domovine Slovenije. Zaradi razmer v zvezi s Covid-19, niso mogli izpeljati likovne kolonije, ki bi bila letos tradicionalna, že 30. po vrsti. Tako je bila kolonija izvedena na daljavo in na natečaj je prispelo 38 likovnih del iz Avstrije, Hrvaške, Nemčije, Srbije, Švedske, Kanade, Venezuele. Nekateri so naslikali dve sliki, kjer je prikazana ta dvojnost, nekateri so razdvojenost prikazali na eni, prispele pa so tudi zanimive fotografije.

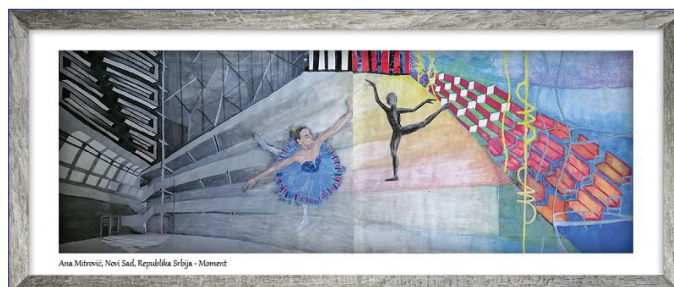
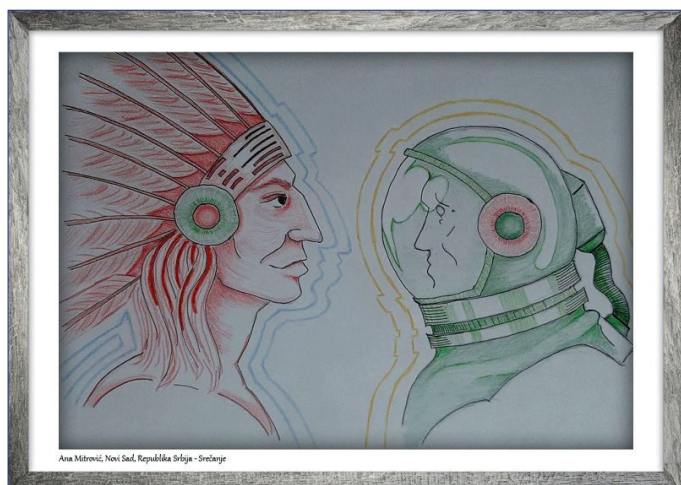
Iz Društva Slovencev Kredarica sta se na razstavo odzvali že tradicionalno Marijana Gregl Bikar, slikar-

ka in premierno Ana Mitrović, študentka. Razstava je bila objavljena 24. 08. 2021 na spletni strani ZSIM.

Vir: **ZSIM**

Priredila: **Elza Ajduković**

POTOVANJE PO DEŽELI

Topli poletni dnevi so kot ustvarjeni za obiske.

Čeprav je bilo letos zaradi korone veliko ovir za potovanje, se nam je kljub temu uresničila želja, da obiščemo našo domovino Slovenijo.

Kot otrok sem obhodila Slovenijo vzdolž in počez, ampak zadnje doživetje je bilo res posebno.

Objemov moje družine in sorodnikov, ki so nas dočakali, ne bom nikoli pozabila. Mnogo tega se je spremenilo, ampak je Slovenija vedno znova samo še lepša.

Najprej smo obiskali Ljubljano, ki je dolga leta živevala v mojem spominu, bili v središču mesta, na Tromeštopu, pri spomeniku Prešernu.

Obiskali smo Iški Vintgar, kjer so se otroci kopali v mrzli vodi, ki je bila 14 stopinj, zanimivo pa je, da je voda bila toliko čista, da smo jo lahko pili.

Nadaljevali smo pot proti Bledu in Bohinju, kjer smo doživeli nedotaknjeno naravo in objeme dreves in planin.

Tivoli – Ljubljana

Prešernov spomenik – Ljubljana

Najdaljša pot nas je popeljala še na jugozahod do Slovenskega primorja, kjer tudi nam ni manjkalo kopanja in sprehodov po Piranu in Portorožu.

Potem odhajamo še na drugi konec severovzhodne Slovenije in sicer v Prekmurje k teti Jani in vroče dneve preživljamo na jezeru Expano. Uživamo v prekmurski gibanici in mistični reki Muri, biseru narave.

Na koncu smo potovanje zaključili na jugu Slovenije v Posavju, kjer smo v okviru projekta Moja hiša je tvoj dom, ki ga je sprožila naša učiteljica Rut Zlobec v sodelovanju z Uradom za Slovence v zamejstvu in po svetu in pod pokroviteljstvom Društva Pleteršnikova domačija in lokalne skupnosti v Pišecah, bivali v Pleteršnikovi domačiji v Pišecah, kjer smo po razburljivem potovanju še zaslužen malo uživali v miru in tišini vasi. Tam nas je dočakal predsednik Društva Pleteršnikove domačije, Martin Dušič ter nas seznanil z delom Maksa Pleteršnika, jezikoslovca in znanega avtorja velikega nemško-slovenskega in slovensko-nemškega slovarja. Martinu smo se zahvalili za gostoljubje in se po krasnem počitku v naravi med vinogradi spočiti in polni doživetij vrnili domov.

Fotografirali smo se in tako ovekovečili naš obisk. Z družino smo skupaj oživeli spomine in doživeli nove.

Besedilo in foto: Nataša Dimitrijević

Jezero Expano – Murska Sobota

Otok Ljubezni – reka Mura

ANKETA

Naše člane smo vprašali:

1. Kako preživljate čas v obdobju pandemije Covid-19?

Pandemija je v svetu kot tudi pri nas povzročila številne omejitve, nove pogoje življenja in velike spremembe na vseh področjih naših navad. Tako smo moji domači in jaz omejili dotedanje navade samo na tiste najbolj pomembne. Zaradi novih ukrepov smo naša družjenja omejili na minimum, v glavnem samo na družjenja v krogu družine, sprehode na prostem, planinarjenju... več časa je ostalo za branje in čakanje, da vse to čim prej mine.

2. Ali ste imeli kakšen pomemben dogodek?

Zame kot Novosadčanko je imenovanje mesta Novi Sad za Evropsko prestolnico kulture 2022 na prvem mestu. Organizacija otvoritve, avdio-svetlobni hommage velikanu Tesli kot tudi veličasten ognjemet v podgradju trdnjave so bili dogodki za spomin.

3. Kaj pričakujete od 2022?

V 2022. letu pričakujem, da se življenje vseh nas vrne v neke normalne okvire, zlasti v zdravstvenem smislu. Ko bo obdobje Covid za nami, se bodo vse naše aktivnosti vrnilo na stare tire, na neomejeno delo in potovanja, družjenja in brezskrbnosti.

Andjelka Ivošev

1. Kako preživljate čas v obdobju pandemije Covid-19?

Previdna sva, manj se druživa, več pa se sprehajava. Druživa se tudi s prijatelji ali največ po telefonu in družabnih omrežjih, prevladujejo hišni opravki, več tudi kuhava, pa sva se malo zredila, težko je naštet, koliko nadaljevanj, filmov in oddaj sva si ogledala na televiziji. V prostem času bereva in nešteto krat sva se prepričala v pregovor, da je knjiga človekov najboljši prijatelj. Oba sva cepljena, tudi z buster odmerkom.

2. Ali ste imeli kakšen pomemben dogodek?

Svetli dnevi lani so bili na dopustu, ko sva avgusta preživela 10 dni v turškem letovišču Kumburgaz na Marmornem morju, nedaleč od Istanbula. Obiskala sva tudi Istanbul, Burso in Prinčevske otoke. Dopust je glede Covid-19 minil brez težav, malo sva se spočila tudi od njega. Potem sva bila tudi na nekoliko lepših izletih po Vojvodini. Posebno nama je bila vseč trdnjava Bač in jez v Malem Staparju pri Sivcu.

3. Kaj pričakujete od 2022?

Predvsem to, da se pandemija konča, da se ukinejo

omejitve in da začnemo normalno živeti. Zaželela sva si lepa potovanja, zelo bi rada spet obiskala Slovenijo.

Dušanka in Dušan Vujošević

1. Kako preživljate čas v obdobju pandemije covid-19?

V obdobju pandemije Covid-19 sem večino časa leta 2020 in 2021 prespala ali se živcirala okoli statističnih podatkov okuženih ali bila zelo žalostna ob številu umrlih. Zelo sem se bala okužbe, tako da v prvem valu skorajda nisem hodila ven. Zdelo se mi je, da preživljamo neko nočno moro iz znanstvenofantastične zgodbe in sem upala, da ko se bom eno jutro zbudila, da bo vse za nami. Kasneje, ko so se nizale različice oziroma novi sevi, sem se malo že opogumila in se počasi začela vračati med ljudi.

2. Ali ste imeli kakšen pomemben dogodek?

Pomemben dogodek je bil v letu 2021, ko sem končno videla svojo hčerko in sina, očeta, sestre in njihove družine in da smo skupaj z otrokoma preživeli prečudovit dopust na morju, na Hrvaškem najprej v Poreču v Istri, potem pa na otoku Lošinjju v Kvarnerskem zalivu. Ta oddih me je dobesedno vrnil v življenje.

3. Kaj pričakujete od 2022?

V letu 2022 ne pričakujem ničesar, da ne bi bila preveč razočarana, saj me je izkušnja s pandemijo popolnoma prepričala, da je najboljša želja vsem pa tudi sebi, naj ostane vse tako, kot je bilo v času pred njo. Želim vsem nam samo, da ostanemo zdravi!

Elza Ajduković

ČESTITKA

Marija Lovrić, pisateljica in pesnica ter urednica Biltena Kredarica in učenka DPS v DS Kredarica Novi Sad je osvojila tretje mesto v kategoriji PESMI O NARAVI – JUTRO na pesniškem natečaju Šinkovčevi dnevi poezije 2021 v organizaciji JSKD Idrija!

70. OBLETNICA ZDRUŽENJA SLOVENSKA IZSELJENSKA MATICA

V četrtek, 21. 10. 2021 je bila svečana akademija v okviru prireditev ob 70. obletnici delovanja v Mestni hiši v Ljubljani. Po uvodnem ogledu filma o delovanju matice je publika lahko uživala ob zvokih ubranega Slovenskega okteta. V uvodnem nagovoru je prisotne pozdravil predsednik SIM, dr. Boris Jesih, nato ministrica z Urada za Slovence v zamejstvu in po svetu dr. Helena Jaklitsch, ki je ob tej priložnosti matici podelila tudi priznanje in zahvalo za vso opravljeno delo v povezovanju rojakov z domovino.

Slavnostni govornik je bil akademik prof. dr. Boštjan Žekš, ki je s svojim govorom požel odobravanje prisotnih. Izseljenska matica se je ob tem jubileju za opravljeno delo in poslanstvo zahvalila nekdanjemu predsedniku g. Sergiju Pelhanu, nekdanjemu glavnemu tajniku g. Janezu Roglju, novinarju in fotografu Rodne grude g. Ivanu Cimermanu in seveda

Slovenskemu oktetu, ki tako kot matica praznuje 70 let delovanja.

Društvo Slovencev Kredarica čestita jubilej.

Vir: ZSIM

Priredila: Elza Ajduković

POD KROŠNJAMI NA ŠTRANDU

SLOVENŠČINA V NOVEM SADU

Društvo Slovencev Kredarica je tudi letos julija sodelovalo na projektu Pod krošnjami na Štrandu. Zahvala na predstavitvi knjige Mostovi prijateljstva idejnemu snovalcu knjige Peđi - Predragu Starčeviću in hvala za povezavo Snežani Stojanović, za fotografije pa Aleksandri Vitković. Predstavitve se je udeležila Aleksandrina hči Anthea, ki je tudi sama sodelovala pri predstavitvi slovenskega jezika kot jezika nacionalne manjšine v Srbiji. Pri promociji slovenskega jezika je sodeloval Nenad Trifunov.

Besedilo: Rut Zlobec

Foto: Aleksandra Vitković

ČESTITKA

Naši dragi Dori Mitrović, učenki iz Društva Slovencev Kredarica, čestitamo za sodelovanje na Natečaju za mlade, Združenja slovenske izseljenske matice ob letu pisatelja Josipa Jurčiča.

https://www.zdruzenje-sim.si/novice-in-projekti-sim/2021102611572032/likovni_natecaj_za_mlade/

Dora je narisala strip iz odlomka prve slovenske humoreske Kozlovska sodba v Višnji Gori avtorja Josipa Jurčiča. Hvala za poslano risbo mami Žaklini Klemen Mitrović.

Rut Zlobec

JOSIP JURČIČ (1844–1881)

Josip Jurčič je najbolj znan, ker je napisal prvi slovenski roman Deseti brat. Slovenski pisatelj, pripovednik in publicist izhaja iz revne kmečke družine. Za pisateljstvo ga je navdušil dedek Jože Jankovič, materin oče. Pripovedoval mu je pravljice in pripovedke slovenskega ljudskega izročila o čarovni-

cah in strahovih, prigode iz časov turških vpadov, o stiških menihih ter tihotapcih in rokovnjačih in s tem buril Josipovo domišljijo in vplival na njegov literarni razvoj.

Kozlovska sodba v Višnji Gori se začne, ko Lukež Drnulja eno popoldne v gozdu na skrivaj nabira listje za svojega kozla Lisca, otroci in psi pa nagajajo njegovemu kozlu, ki prestrašen pobegne in se skrrije izza tuje ograje na vrtu Andraža Slamorezca. Njegov »vdor« na čudovit zelenjavni vrt sproži prepir med Drnuljo in Slamorezcem, ki vodi v slavno kozlovsko sodbo. Zapletena pravda sproži spor med vaščani in jih razdeli na dva tabora – za kozla in proti njemu. Na sodišču pa se razkrijejo skrivnosti meščanov, zamere in sovraštvo, ki krojijo odnose med njimi.

Satirična humoreska Kozlovska sodba v Višnji Gori na izredno duhovit način spregovori o odnosih v majhni skupnosti, podkupljivosti, tožarjenju, sprenevedanju in koristoljubju. Posega v bistvo posameznikovega značaja in dinamiko v skupnosti ljudi, zato ostaja aktualna še danes, saj se človeška neumnost, omejenost in hibe do danes niso spremenile. Jurčič je z njo ovekovečil človeško neumnost, domišljavost, omejenost in primitivno maščevalnost, a kljub temu človeške hibe izrisal v šaljivem in pozitivnem tonu, da nas zgodba o človeških pomanjkljivostih spravi v smeh in dobro voljo. Tudi danes se v sporih vse prehitro odločamo, da bomo poiskali pravico na sodišču. Iskren pogovor, dobra volja in trud za iskrene prijateljske, sorodstvene ali sosedske odnose pa bi nam prihranili veliko denarja, časa in energije: prepir in nesporazume rešujmo s pogovorom, ne s tožbo.

Povest iz stare zgodovine se ukvarja z rekonstrukcijo spomina in zgodbe, ki se – ob novih in novih podatkih, ki isti dogodek kažejo iz različne perspektive – ves čas spreminja in preobrača na glavo. Kaj je laž in kaj resnica? Komu sploh lahko verjamemo, če pa vsi lažejo? Sodna dvorana tako postaja gledališče, cirkus in kabaret, v katerem višnjanski »modrijani« predstavljajo svoja stališča. Kaj pa, če se oglasi sam kozel in pove svojo plat zgodbe?

Človeška neumnost, omejenost in hibe se do danes niso spremenile.

Vir: **Internet**

MAVRICA V SUBOTICI

V soboto 18. decembra 2021 je bila tradicionalna Mavrica v organizaciji DS Triglav iz Subotice. Čudovita doživetja na Mavrici, srečanju otrok iz Društev Slovencev iz Srbije v Kobilarni na Kelebiji v Subotici so tudi letos zaradi razmer samo na daljavo sodelovali učenci iz DS Planika iz Rume, DS Kula iz Gudurice in Vršca ter učenci dr. Milene Spremo iz DS Planika iz Zrenjanina.

Učenci iz DS Kredarica iz Novega Sada so pod mentorstvom učiteljice Rut Zlobec nastopali v živo s pesmico Andreje Borin Belo, Zvezdane Majhen Pričakovanje, in s skečem Pogovor s škratom, mlajši učenci iz DS Triglav iz Subotice pa s pesmicami Trije dobri možje, Novoletni pozdrav, s sporočili treh dobrih mož. Najstniki so sodelovali v kvizu, posvečenem 30. obletnici samostojne Slovenije, z branjem zgodbe Zima Kristine Brenkove pa nas je razveselila Ana Šoti. Prvi del prireditve so čarobno zaključile Deklice iz Subotice, ki so zapele slovenske božične pesmi pod vodstvom Diane Kiss Miskolci.

Po prejemu priznanj za sodelovanje smo posneli Voščilo Sloveniji. Sledila je odlična slamnikarska delavnica, ki sta jo vodila naša Mirjana in Edvard Kirbus, po odličnem kosilu pa so se učenci družili na igrišču, se s kočijo popeljali po parku... S čudovitimi ročnimi deli sta nas razveselili tudi Vjekoslava iz Novega Sada in Ivana Kodrić.

Voščilo Sloveniji ob koncu jubilejne 30. obletnice samostojnosti domovine Slovenije se je pridružilo tudi Društvo Slovencev Kredarica, ki je Uradu za Slovence v zamejstvu in po svetu poslalo glasbeni posnetek nastopa pevskih zborov s pesmijo Slovenija od kod lepote tvoje bratov Avsenik.

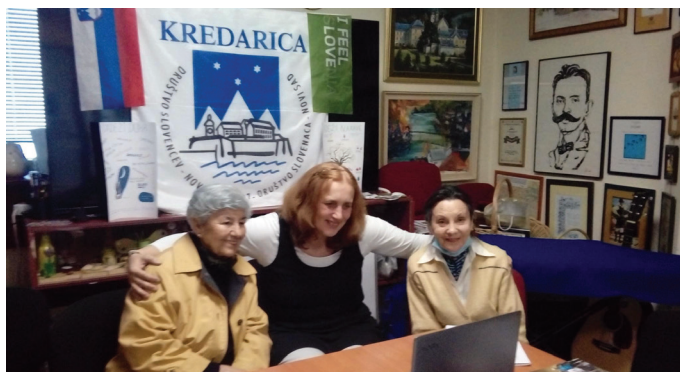
Pesem so zapeli pod dirigentsko palico Dunje Huzjan, dirigentke MePZ DS Kredarica, ki jo je posnel Lado Leš, član DS Kredarica drugače pa umetniški direktor opere Srbskega narodnega gledališča v Novem Sadu.

Besedilo in foto: Rut Zlobec

MEDNARODNO SPLETNO SREČANJE ŠOL

V času manifestacije IX. Dnevi slovenske kulture v organizaciji Društva Slovencev Kredarica, smo se 25. novembra 2021 z Rumico Topić in Marijo Lovrić pridružile Mednarodnemu spletnemu srečanju šol iz Slovenije, Srbije in Hrvaške ob zaključku projekta OŠ Maksa Pleteršnika Pišece *Sadeži duha*.

Hvala Nuška Ogorevc in Tanja Plevnika za povabilo k sodelovanju, vsaka povezava z domovino nam veliko pomeni.

Besedilo in foto: **Rut Zlobec**

ZAHVALA

Društvo Slovencev Kredarica se zahvaljuje Društvu za razvijanje prostovoljnega dela Novo mesto Branki Bukovec in Savki Fejzić ter darovalcem v akciji Božiček za en dan in se pridružuje besedam učiteljice Rut Zlobec, ki je posredovala pri obdarovanju učencev dopolnilnega pouka z besedami:

Še enkrat bi se vsem vam in plemenitim darovalcem v akciji Božiček za en dan radi zahvalili za neizmerno veselje, srčne nasmeha in navdušene iskric v očeh učencev dop. pouka slovenščine v Društvih Slovencev Kredarica Novi Sad, Emona Ruma, Triglav Subotica, Kula Vršac z Gudurico. Pa niso bili navdušeni samo otroci, tudi naša draga 73-letna Cvetka iz Bele krajine, ki že od svojega prvega leta živi v Gudu-

rici ter starši in stari starši obdarjenih otrok. Vsa darila so čudovita, skrbno izbrana, bogata, a z njimi je prišlo tudi tisto, česar se ne da kupiti – del domovine, vonj po domačem, pozornost ljudi iz Slovenije. Zavedanje, da nekdo v Sloveniji izbere ime otroka iz Srbije, o njem izve nekaj skromnih podatkov in z mislijo nanj pripravi darilo, je neprecenljivo.

Naj vam naše skromno HVALA ogreje srce in nariše nasmeh.

Želimo vam krepko zdravje, ostanite tako srčni in plemeniti, naj vas povsod spremlja sreča.

Z vami in ob vas je ta svet lepši.

Hvaležni učenci, starši, stari starši in učiteljica Rut

VOŠČILNICA

Voščilo, ki smo ga v okviru akcije Praznična voščila Slovenci Slovincem poslali Uradu za Slovence v zamejstvu in po svetu...

Spoštovani,

30. obletnico samostojne Slovenije smo počastili pri dop. pouku slovenščine v Novem Sadu, Rumi, Subotici, Vršču in Gudurici ter na prireditvah *Moja domovina* v okviru Dnevo slovenske kulture v organizaciji DS Kredarica Novi Sad in na Mavrici, srečanju mlajših učencev iz Srbije v org. DS Triglav Subotica.

Pošiljamo voščilo, sestavljeno iz dveh delov, in kličemo:

SREČNO, SLOVENIJA!

Srčen pozdrav iz Srbije,

učenci dop. pouka slovenščine z učiteljico Rut

Srce
Ljubezen
Odličnost
Vzajemnost
Enkratnost
Narava
Iskrenost
Jezero
Alpe

2022

Učenci in učiteljica
dop. pouka slovenščine
iz DS Kredarica Novi Sad,
Emona Ruma,
Triglav Subotica in
Kula Vršac z Gudurico

Srbija

DARILO IZ NOVEGA SADA

Sodelovanje v projektu OŠ Maksa Pleteršnika Pišece *Sadeži duha* in srečanje na daljavo je gospo Marijo Lovrić, hrvaško pisateljico in članico Društva Slovencev Kredarica Novi Sad navdušilo in spodbudilo, da sodelujočim šolam oz. knjižnicam pošlje svoji slikanici *Zvita kura* in *Galeb*, ki smo ju v slovenščino prevedli pri dop. pouku slovenščine.

Verjamemo, da bosta knjižici lep primer delovanja rojakov po svetu in zavedanja o širini slovenskega kulturnega prostora izven matice. Slikanice so odpotovale v Slovenijo, na Hrvaško in v Srbijo.

Besedilo in foto: Rut Zlobec

PRI POUKU

PRIPOVED

Zgodba govori o življenju mojega dedka, rojenega v Brezini pri Brežicah, ob pesmi, ki jo je napisal v nemškem taborišču (lagerju).

Zdenka Maletin

NA ČAJANKI Z JOSIPINO
TURNOGRAJSKO

Zaprla sem oči in si predstavljala, kako lepo bi bilo piti čaj z Josipino...

Josipina je moja sosedka. Sedli sva na klop, se pogovarjali in pili čaj. Ko sem jo poslušala, kako govori o svojem življenju, sem spoznala, zakaj je tako čudovita.

Imela je tri navdihe: naravo in sprehode, iz katerih izvirajo njena dela v boju za uporabo slovenskega jezika, Franceta Prešerna, do katerega je čutila globoko spoštovanje, in tretji, morda največji navdih, je kot vedno ljubezen, ki jih še danes izpričujejo pisma, shranjena v ljubljanski knjižnici.

Marjeta Pižurica

NA ČAJANKI Z JOSIPINO
TURNOGRAJSKO

Spomladi rada obiskujem okoliške kraje. Nekega lepega sončnega dne sem na sprehodu v naravi srečala dekleta v prek-

rasni obleki. Spoznali sva se in povedala je, da ji je ime Josipina. Bila je zelo prijazna in povabila me je, naj pridem k njej na čaj. Živel je v hiši, ki ni bila predaleč.

Soba je bila zelo lepo urejena. Lepo pohištvo, pisalna miza, police s knjigami in tudi klavir.

Josipina je skuhala čaj in na mizo prinesla skodelice. Prinesla je tudi krožniček z jabolčnim zavitkom, ki ga je sama spekla. Bila je dobra in nežna oseba, prijazna in vesela.

Pogovarjali sva se do večera, sonce je že zahajalo. Pripovedovala mi je, kaj ima rada, kaj jo veseli. Zelo rada bere knjige, pesmi, poslušča glasbo in igra na klavir. Svojemu fantu je pisala obsežna pisma, v katerih je izpovedovala ljubezen. Zelo sta se imela rada. V pismih je opisovala tudi lepoto narave, ki jo je zelo občudovala.

Josipina mi je bila zelo všeč in veseli me, da sem se družila s tako posebno in zanimivo mlado osebo, pametno, pridno in prijazno.

Snežana Miladinović

MIKLAVŽEVANJE

V petek 17. decembra 2021 je Društvo Slovencev Kredarica organiziralo Miklavževanje – tradicionalno prireditev, s kulturnim programom v duhu veslega decembra, na kateri so nastopili najmlajši učenci dopolnilnega pouka pod mentorstvom Rut Zlobec in učenci OŠ Vase Stajića, ki obiskujejo slovenski jezik z elementi kulture pod mentorstvom Nine Stanimirov Veriš. V prazničnem vzdušju so vsi dobili novoletna darila in se lepo družili ob otroški delavnici.

Besedilo in foto: Nina Stanimirov Veriš

BOŽIČNA MAŠA

Božična maša je bila z enoletnim premorom zaradi Covid-19 spet 27. decembra 2022 v cerkvi Ime Marijino v Novem Sadu, kjer se je zbralo veliko ljudi, saj je bila maša skupna za slovenske in hrvaške vernike.

Na imendan sv. Ivana oziroma sv. Janeza, ki je pomemben po večih simbolih, kot je poudaril nadškof in metropolit beograjski msgr. Stanislav Hočevar.

Tudi Mešani pevski zbor Društva Slovencev Kredarica z dirigentko Dunjo Huzjan je popestril mašo. Igranje orglarja Jožefa Ritterja je popestrilo božično vzdušje in vse prisotne za trenutek odvrnilo od težav v zvezi z zdravstvenimi razmerami, ki so jih čez celo leto spremljale, mnogi pa so tudi na žalost izgubili boj. Zato je nadškof posvetil molitev za vse bolne in pokojne.

Čeprav so še vedno obstajali epidemiološki ukrepi in smo bili v maskah, je bilo zelo slavnostno. V pridigi je msgr. Hočevar poudaril, da je glede

na to da je rojen v jaslih, v preprostem okolju in v revščini še bližje ljudem.

Po maši se je kot ponavadi praznično vzdušje preselilo v prostore Društva Slovencev Kredarica, kjer so predsednik Đorđe Veselinov in člani ter pevci društva s pesmimi in lepimi besedami ob okusni postrežbi prispevali, da se vsi počutijo lepo.

Zahvala msgr. Stanislavu Hočevarju, ki vsako leto daruje mašo in vsem, ki so se udeležili maše in druženja ali pa pomagali pri njegovi uresničitvi.

Srečen božič in srečno novo leto vsem!

Besedilo in foto: Jasmina Veselinov

DUŠAN STULAR, skladatelj in pianist (Trst 1901-Noví Sad 1992)

UVOD

V letu 2021 mineva 120 let od rojstva Dušana Stularja, skladatelja in pianista. Prinašamo zanimivo zgodbo o njegovi razburljivi življenjski poti, ki se je začela v Trstu v sedanji Italiji in se končala v Novem Sadu.

Prvi del besedila je objavljen v nadaljevanju, drugi del pa bo objavljen v naslednji številki v letu 2022, ko bo minilo 30 let od njegove smrti.

Zahvala Dušanu Mihalku, njegovemu novosadskemu učencu in članici DS Kredarica Katji Juršič Huzjan za posredovano besedilo in fotografije.

PRED 90. ROJSTNIM DNEM (1990)

Skromno in v tišini, umaknjen v svoj svet – svet spominov, ob prijateljih in študentih, pričakuje 90. rojstni dan nestor jugoslovanskih skladateljev in pianistov Dušan Stular.

Nikoli na dostojen način predstavljen jugoslovanski glasbeni javnosti (izjemoma redkih izvedb v Novem Sadu in nekoliko izdaj Združenja skladateljev Vojvodine – Društva kompozitorja Vojvodine), celo tudi brez določilnice v Leksikonu jugoslovanske glasbe – Leksikon jugoslovenske muzike, le ta ustvarjalec, čigar prva polovica življenja je potekala burno kot najbolj zanimiv roman, vstopa v deseto desetletje življenja čil in luciden – še vedno predava italijanski jezik študentom novosadske Akademije umetnosti.

Šele v slednjih nekaj letih, na pobudo tržaškega profesorja Ravela Kodriča in pisca teh vrstic, Stular počasi prihaja iz anonimnosti. Ob njegovem 85. rojstnem dnevu je Slovenski klub v Trstu organiziral srečanje s Stularjem, na katerem je skladatelj tudi igral nekaj svojih del; v tržaškem Primorskem dnevniku in novosadskem Dnevniku je objavljeno nekoliko tekstov o njem; Združenje skladateljev Vojvodine – Udruženje kompozitorja Vojvodine, je leta 1986 izdalo jubilejno izdajo – Stularjev klavirski Notturmo romantico za levo roko; končno pa je Primorski slovenski biografski leksikon (15. snopič, Gorica 1989, str. 605-606), natisnil tudi določilnico ŠTULAR Dušan. Treba je takoj poudariti, da skladatelj – kot so storili tudi njegovi starši – izrecno vztraja na priimku Stular, ne pa Štular, kot se je ponekod, pod germaniskim vplivom pisalo. Tudi ime Dušan je dobil, kot sam pravi „iz političnih razlogov“. Ker su se bali tedaj germanizacije, saj so tudi njihov priimek v uradne knjige zavedli kot Stuller, so mnogi starši namerno otrokom dajali slovenska, srbska in hrvaška imena, saj so upali

da bo, ko se uresniči ideja o združitvi Južnih Slovanov, Trst morda postal tudi prestolnica nove države.

Oče, Avgust Stular (Vrhnikar 1875 – Subotica 1945) je bil modni kreator, čigar saloni so bili znani ne samo v Trstu. Ukvarjal se je zelo uspešno tudi z gledališko kostumografijo (bil je zlasti dober poznavalec zgodovinskih uniform in kostumov) pa tudi s scenografijo. Izviral je iz družine goriških grofov Coronini-Cromberg, a priimek je nosil po materi, hčerki tovarnarja klobukov Stularja iz Vrhnikar. Za svoje modne kreacije je dobival pomembna mednarodna priznanja, posebno pa izstopajo zlate medalje, ki jih je 1906 osvojil v Parizu in Bruxellesu. Imel je čudovit tenor ter včasih tudi sam nastopal v amaterskih predstavah. Kot nemiren duh, blizek socialistom in borbem za pravice Slovencev v Trstu, je pogosto potoval, po več mesecev ga ni bilo doma, tako da je mali Dušan bil največ prepuščen skrbi matere Zofije Zofke (Trst 1880 – Novi Sad 1961). Ta izredna ženska je s svojim igranjem in petjem zaznamovala tržaško gledališko življenje v začetku XX. stoletja do prve svetovne vojne. Rojena je v družini Zornik (Sornig), ki se je iz Španije (kjer so se pisali D'Alba) pred inkvizicijo preselila do Trsta in tu zlila z lokalnim slovenskim in italijanskim prebivalstvom. Mati ji je bila iz družine Čenči (Cenci, Cencel).

Kot članica Dramatičnega društva je začela nastopati že 1894, najprej kot igralka, potem pa tudi kot pevka v operetah. Veliko se je naučila na sceni, tako da je posnemala tedaj vrhunsko italijansko igralko Eleonoro Duse, na katero je tudi s postavo spominjala, medtem ko je petje kasneje izpopolnjevala s profesorjem Vogričem in kasneje z mladim dirigentom Mirkom Poličem. Prirojene igralske sposobnosti in vesel značaj so ji odprli pot tudi na centralne tržaške odre – La Fenice, Rosseti in Armonia. Toda največ in najraje je nastopala v Narodnem domu v slovenskem jeziku pod upravo Jake Štoke in na turnejah po Krasu,

kjer je bila izredno popularna, pa so jo začeli klicati „Primorski slavček“.

Rojen 6. aprila 1901 „takorekoč na odru“, neposredno po eni materini predstavi, si je Dušan Stular tudi prve življenjske izkušnje pridobil v teatru in na turnejah s staršema. Že s tremi leti se je igral teatra in iz papirja izdeloval svoj otroški teater. Podedoval je radovedni duh in številne talente. Kot osemletnik je sam skonstruiral en majhen „bekafliter“ (predhodnik današnjega fliperja ali „Enorokega Jacka“); zelo lepo je risal; delal je intarzije, pohišstvo, perzijske preproge

ga ponemčijo. Že od 1840 so se v Trstu v hramu Sv. Spiridona izvajale večglasne liturgije, kar je bilo velikega pomena za razvoj srbske pravoslavne cerkvene glasbe. Slovensko kulturo vzpodbujajo od 1861, najprej Čitalnica, potem Dramatično društvo, zbori, od 1909 pa tudi Glasbena matica (oziroma Pevsko in glasbeno društvo). Vse to je prekinila prva svetovna vojna.

Družina Stular je preživela vojne čase v Mariboru, kjer so se preživljali od uniform, ki jih je izdeloval oče. Zofka Stularjeva ni hotela peti pod osvajalno oblastjo,

Pred torkovim srečanjem v Slovenskem klubu ob glasbenikovi 85-letnici

Nestor tržaških pianistov Dušan Štular

Če stopiš v prostore Glasbene matice v Trstu, ne moreš prezreti na steni nad imenitno, rezljano leseno klopo ob ohodu v tajništvo orjaško povečanega posnetka godalnega orkestra tržaške Glasbene matice na strehi Narodnega doma. In če se količkaj zamišljeno zares v nevsakdanje kulise, si ne moreš kaj, da ti misli v hipu ne presine blazni prizor peklenskih zublje, ki so kmalu za tistim zaskali z iste strehe, ko je Fabiani jevo mojstrovino z ognjem in mečem razdejala nahujškana fašistična arhal.

Vihar za viharjem! Le koliko se jih je še odleje zneslo nad tržaškimi Slovence! Le kdo bi jih vse prevedril, kaj šele previharil! Za marsikom je razburkan čas zabrisal prenekatero sled.

In vendar se je po zaslugi prof. Pavleta Merkuja marsikateri obraz v upodobljeni družbi otel brezimnosti in pozabi. Zal pa še ne vsak; še je obličij in usod, ki se ne morejo izmotati iz pajčolana negotovosti.

Mednje smemo še vedno prištevati tudi lik pianista, skladatelja, dirigenta in glasbenega pedagoga Dušana Štularja; z omenjenega posnetka se nam njegovo nežno osennajstletno lice rahlo, nekoliko plaho smehlja iz ozadja levega krila.

Ne bi mogli trditi, da je spomin nanj posem zbledel. Vito Levi, Gojmir Demšar, Vasilij Mirk ga v svojih spisih navajajo v isti vrsti z Visnovitzem, Gughelminettijem, Kostlorisom, z Vrabcem, Maličem, Ruptom in drugimi, a to je tudi vse!

Pa se mi primeri — ni dolgo tega —, da me splet naključnih znanstev pripelje na sled za Dušanom Štularjem. Mišna sled — ni kaj — ka predrznosti, saj živi v Vojvodini — sklenili, ko spoznam, da je zdrav, cil in sneupokojene na pragu 85. rojstnega dne! Natanko danes ga praznuje. Odkril sem šorej nestorja tržaških pianistov!

Pri Slovenskem klubu smo — ne brez kančka predrznosti, saj živi v Vojvodini — sklenili da ga povabimo na torkov večer, da mu nazdravimo v družbi ožjih rojakov in v pogovoru z njim obudimo spomin na protišlovi čas najhujših preizkušenj za primorske Slovence. Hvalile smo mu, da je vabilo sprejel.

V ozračju oživiljenega zanimanja za predvotno dopajanje med Slovenci pod Italijo ob nedavnih založniških in pisateljskih podvigih pa ne bo odveč, če širšemu krogu bralcev Primorskega dnevnika prikažemo življenjsko in umetniško pot Dušana Štularja, pa čeprav zanekrat le na osnovi dostopnih časnikarskih in

publicističnih virov. Že tak skromen in nepopoln prikaz pa zgovorno opozarja na presenetljivo vrzel v našem vedenju o kulturni preteklosti tržaških Slovencev.

Umetnost je bila pri Štularjevih pravzaprav doma. Oče August je bil pri Dramatičnem društvu v Trstu kostumograf in igralce, sicer pa tudi uspešen modni oblikovalec, saj je bil odlikovan v Bruslju in Parizu. Mati Zofka pa se je tržaškemu občinstvu prikupila kot mlakonoga, veselolicična muza gledališke umetnosti in kot izvrstna sopranistka v prepričljivih opernih in operetnih vlogah.

Doraščajoči Dušan je vojna leta prebil z materjo v Mariboru. Po razsulu cesarstva se je vrnil v rodni Trst. Opravil je maturo in se odločil za študij medicine v Bologni.

Kaj kmalu pa je v njem zmagalo že dolgo tleče nagnjenje h glasbi. Lotil se je vnetega urjenja pri klavirju in po enem letu prestal sprejemni izpit na tržaškem konservatoriju »G. Tartini«. V ožjo gručo najbolj nadarjenih učencev ga je vzel ugledni profesor Adolf Skolek, po rodu iz Prage. O njem velja povedati kaj več.

Pri šoli je bil od same ustanovitve leta 1903. v vojnih letih pa celo njen ravnatelj. Po vojni mu nova oblast, seve, ni mogla spregledati nemškularstva, ostal pa je uspešen in privzeden pedagog in se silno uveljavil tako s solističnimi

nastopi kot tudi s sodelovanjem pri triu Tartini ob violinisti Heubergerju in čelistu Fabbriju ter v paru z violinistom Thomsonom ter čelistom Popperjem. Sam se je bil šolal pri slavnom Lisztovem učencu Poljaku Leschetizkem. Že kot otrok je bil deležen izjemne časti, ko se je na tekmovalcu za Lisztovo nagrado najbolje odrezal in igral vprico velikega Madžara. Od mojstra je tedaj dobil v spomin reprodukcijo lastnega portreta v madžarski narodni noši, ki ga je bil leta 1940 ob pianistovem obisku na dunajškem oboru izdelal Joseph Kriehuber; pod samo podobo pa je Liszt lastnoročno pripisal nekaj Byronovih stihov. Adolf Skolek je dragoceno podobo naposled poklonil svojemu najljubšemu gojencu Dušan Stularju: še danes jo slednji ljubosumno hrani.

Klavirsko šolo je nadarjeni Dušan opravil v pičlih petih letih s tako prepričljivim in bliksovitim vzpomom, da so mu na šoli še pred diplomom zaupali poučevanje. Ob Skolekovi smrti leta 1929 je od profesorja podedoval učilnico, na svečanem spominskem koncertu v pokojnikovo čast pa je ob sošolcu in kolegi Eugeniu Visnovitzu odigral Regejevo Passacaglio in Fugo za dva klavirja, z istim ter z Edoardom Gughelminettijem pa še Bachov koncert v C-duru za tri klavirje in orkester.

Ob klavirju je Dušan Stular jel zgodaj obiskovati pouk kompozicije pri Antoniu Illersbergu. Sprva je njegova glasbena misel veljala izključno klavirju. Lastne skladbe bleščečega romantično impresionističnega značaja, posem epelanih in dopadljivih oblik je urščal v sporred svojih uspešnih koncertnih nastopov doma in v tujini. Mednje sodijo: »Tempo di Minuetto« (založil ga je leta 1928 »Stabilimento musicale triestino G. Verdie«, tiskan pa je bil v Firencih), »Zlata dežela«, »Rapsodična pravljica«, »Nokturno za leva roko«, »Fantazija v c molu«, »24 preludije«, »Nokturno«, »Scherzo«, »Sonate«, »Listje v vetrus«. Nekaj skladb je že tedaj posnel za zagrebški radio.

Od nekdanjega Dušana Štularja pritegoval ples. Sredi tridesetih let se je seznanil s tržaško plesalko Britto Schellander, eno redkih zastopnic srednjeevropske šole izraznega plesa na italijanskih tleh; izsolala se je bila pri sloviti Mary Wigman v Dresdenu in Leipzigu. Ujela sta se z Dušanom v izvirnem umetniškem snovanju in gojila ob sklenjenih glasbenih in plesnih tvorbah tudi iprovizacijske prijeme. Brittin ples je skratka Dušana prevzel in mu postal tudi vir skladateljskega navdaha. Tako so nastale ob že omenjenem »Listju v vetrus glasbe.

ni intermezzo »Po starem«, »Igra valov«, »Moliteve«, »Čudežna ptica«, »Koreografska pesnitev«. S takimi komornimi nastopi sta žela vrsto uspehov v Trstu, po Italiji in na tujem, a največjeje sta brskone požela avgusta leta 1936 na Olimpijskih igrah v Berlinu pri spremni Umetnostni Olimpiadi. V kategoriji posamičnih plesalcev se je Britta Schellander izmed 20 tekmovalk uvrstila med najboljših šest in osvojila zlato olimpijski prstan. Kritika jo je navdušeno postavila v isto vrsto s slovito Palucco in plesno skupino Ije Ruskaje.

Kot klavirski spremljevalec ga se je Dušan Štular posebej prikupil tudi sopranistki Toti dal Monte; rada si ga je izvolila ob pogostih tržaških gostovanjih.

Viem je Dušan Štular jel širiti svoje skladateljsko obzorje: v drugo polovico tridesetih let sodijo zdaj že »Jazz simfonija«, suita »Pane za štiri violončele« (deležna je bila nagrada na tekmovalcu v Neaplju), koncert za klavir in orkester z naslovom »Melodije in riteme«, ter otroški singspiel »Plava ptica«. Lotil se je tudi glasbene opreme igranih filmov.

Pri oblasteh je Dušan Štular veljal za nezanesljivega. Nekajkrat je doživel hišno preiskavo. Slednjič se je leta 1939 odločil za umik v Jugoslavijo. Vojno viхро je tako prestal v Subotici. Po osvoboditvi mu je bil zaupan pouk na ženski gimnaziji ter na oficirski šoli. Leta 1940 je v Novem Sadu sodeloval pri ustanovitvi glasbene šole »Lizdor Barjke« in ji sedem let ravnateljaval. Naposled je pristopil k Srbskemu narodnemu gledališču kot klavirski spremljevalec in odleje z izvirnim snovanjem glasbeno opremi kakih petdeset odrskih postavitev.

Že v Subotici je vodil pevski zbor pri Zvezi sindikatov. V Novem Sadu pa je vrslo let vodil zbor »Svetozar Markovič«. Ukvarjal se je tudi z glasbo; kritiko.

Dela se, kot kaže, Dušan Štular res ne otepa: še danes ga ima čez glavo, ko pri 85 letih poučuje italijansko na vokalnem oddelku novosadske Umetniške akademije.

Zarujenje skladateljev A.P. Vojvodine je nedavno natisnilo zbirko njegovih otroških skladb za klavir ter že omenjeno »Listje v vetrus«. Muzikolog Dušan Mihalek pa je pravočasno poskrbel za posnetek avtorjeve izvedbe nekaterih skladb, ki se jim zapis ni ohranil. Nekaj tega bomo lahko najprej slišali na torkovem večeru Slovenskega kluba bodiši s traku kot izpod spretnih avtorjevih prstov.

Toplo vabljeni!

RAVEL KODRIČ

in znal peskati steklo. No, glasba ga je navduševala bolj od vsega, posebno tista, ki jo je izvajala mama.

In še danes, na pragu desetega desetletja življenja se še spominja nekaterih arij in kupletov, ki jih je slišal v najbolj zgodnjem otroštvu, kot tudi prizorov iz komadov v katerih je Zofka Stularjeva nastopala (Jensenski manevri, Rokovnjači, Šivilja, Legionarji — kjer je tudi sam sodeloval).

Trst je v času Stularjevega otroštva bil pomembno avstroogrsko pristanišče, mesto z veliko nacionalno raznolikostjo. Gospodarsko so bile najmočnejše skupnosti Grkov, Srbov, Judov. Slovenci so predstavljal večinsko prebivalstvo, pa so si Italijani prizadevali mesto priključiti k svoji državi, Avstrijci pa da

Dušan pa je hodil v gimnazijo in — risal (iz 1917 izvira izjemno uspel Portret dame — izdelan ponoči ob svetlobi petrolejke).

Konec vojne je sovpadel z njegovim odhodom na fakulteto. Ob očetovem vztrajanju se je vpisal na Medicinsko fakulteto v Bologni. Toda finančne razmere mu niso dopuščale nadaljevati tim. „lord Byron“ študija. Vrača se 1919 v Trst in se z vso močjo usmerja na učenje glasbe. In dogaja se čudež: 18-letni začetnik, ki sprva niti not ni poznal, uspe v enem letu obvladati šest razredov nižje glasbene šole. Spremljajo ga navdušene kritike.

Ivan Grbec v Njivi (številka 11, 17. VII 1919, str. 175-176) piše:

Izvajanje je z Dvoržakovim Slovanskim plesom doseglo vrhunec. Pegan Zorica in Štular Dušan, oba zelo marljiva, oba zelo razvita, toda ta fant ima tak talent, da je najboljši učenec. Vidi se, da bi to lahko bil njegov življenski poklic in da bo velik doma in tujini. Toda ta cilj terja več, kot mu lahko danes daje naša Matica.

Zares, šola Glasbene matice in profesor Šonc nista mogla ponuditi ustreznega izobraževanja takemu talentu. Odhajal je tja bolj zaradi očetove želje v času, ko so po ustanovitvi Jugoslavije, izven katere se je našla celotna Istra s Trstom in del Dalmacije, mnogi Slovenci že zapustili Trst – tako da je s tem tudi Glasbena matica preživljala krizo.

Na tržaškem (italijanskem) konzervatoriju Tartini je takrat predaval izredni pedagog, pianist češko-nemškega porekla Adolf Skolek. Kot eden najboljših učencev Teodorja Lešetickega (skupaj z Morizom Rosenthalom) je Skolek zmagal na natečaju mladih pianistov, ki ga je organiziral Franz Liszt in toliko navdušil starega maestra, da mu je ta – poleg zmagovalnega rubinovega prstana – podaril tudi svoj portret, delo dunajskega slikarja Josepha Kriehuberja iz 1840, ki je prvotno bil namenjen Mariji D' Agu, in dopisal še lastnoročno prigodne verze lorda Byrona. Skolek je predaval na konzervatoriju Tartini od njegove ustanovitve 1903, nastopal na solistinkih koncertih in v triu z violinistom Umbertom Haubergerjem jem in violončelistom Augustom Fabrijem. Opaženi so bili tudi njegovi nastopi z violinistom Césarom Thomsonom in violončelistom Davidom Popperjem. Kot izredni pianist in pedagog, Skolek je sprejel Stularja, posredoval mu svoje znanje in razvil ta veliki, pozno odkriti talent. Po samo petih letih učenja pri Skoleku je Stular 1923 postavljen za docenta na istem konzervatoriju. Kot svojemu najboljšemu učencu, je Skolek Dušanu podaril sliko, ki jo je dobil od Franza Liszta, po Skolekovi smrti 1929 pa je Stular prevzel njegov razred.

Vzporedno s klavirjem je Stular na tržaškem konzervatoriju študiral tudi skladateljstvo - pri profesorju Antoniju Illesbergu, pri katerem so poleg našega Karolja Pahorja, študirali Luigi Dallapiccola in Giulio Viozzi. Profesor Skolek ni bil navdušen, ker se Stular ukvarja tudi s skladateljstvom.

Ko bi mu Dušan zaigral tudi svoje skladbe, je govoril: Dobro je, samo preveč moderno!

Illesberg pa je spet govoril: Dobro je, ali mora bolj moderno!

Stular je sebe poskušal najti med tema dvema skrajnostima. Prvenstveno se je posvetil klavirju. Poleg zajetnega pedagoškega dela na konzervatoriju Tartini, je kot solist z opaženim uspehom nastopal v

Trstu, Milanu, Rimu, Neaplju, Bologni, Gradzu in na novoustanovljenem programu Radio Zagreb.

Na memorialnem koncertu v spomin na profesorja Skoleka je 1929 igral z njegovimi učenci: Regerjevo Passacaglio in fuga za dva klavirja, z Eugenijem Visnovitzem, v Bachovem Koncertu za tri klavirje, pa se jim je pridružil tudi Edoardo Guglielminetti. Nastopal je tudi v duetu s prav tako Skolekovo učenko, Ado Naish (nečakinjo Adeline Patti). Z njo je pogosto igral tudi jazz, pa se bo to odrazilo tudi na njegovo ustvarjalnost (iz tega obdobja izvira Stularjeva skladba *My Capricious Darling* za dva klavirja štiriročno.

V teh letih so mu bile natisnjene tudi prve skladbe: instruktivni *Tempo di Minuetto* je objavil 1928 *Stabilimento musicale triestino G. Verdi* (tiskano v Firenzi). Skladanje zabavne glasbe je prineslo dve izdaji: *canzona-tango Upanje* 1933 in *foxtrot Vieni con me* 1934, obe v *Edizioni musicali Cines Pittaluga* iz Torina. Obe sta objavljeni pod psevdonimom – kriptogramom Raul Dintass (od poitalijanjenega Dušan Stular). Lahkotnost skladanja in sposobnost s sprejemljivo glasbo doseči ustrezno vzdušje, sta mu prinesla vabilo za prve zvočne filme v združbi *Cinecité* (podatki o teh filmih so izgubljeni). Kot prijatelj in klavirski sodelavec znamenite pevke Toti dal Monte, ji je posvetil ciklus šest solo-pesmi (danes prav tako izgubljen).

Veliki premik v Stularjevi ustvarjalnosti je predstavljalo srečanje s plesalko Britto Schellander 1934. Ta umetnica se je učila pri znameniti Mary Wigman, kot tudi Hanya Holm, Ida Rubinstein, pa pri nekaterih urah tudi sam Stular. No, medtem ko je Wigmanova takrat zavračala glasbeno spremljavo, pa je Britta Schellander odšla v drugo smer: ona je improvizirala ples po glasbi, ki se je porajala iz njenega plesa. Iskala je namreč spretnega pianista – improvizatorja, ki bi navdahnjen z njenimi kretnjami svobodnega plesa, igral glasbo, ki bi spet njej služila za nadaljnji navdih. V osebnosti Dušana Stularja je po sodelovanju z Zito Lano našla ravno tisto, kar je tudi želela, pa tudi veliko več. On ne samo, da je ustvarjal glasbo, ki se je skladno ujemala z njenim plesom, temveč je včasih tudi kreiral kostime ter jih celo sam krojil. Bil je to prekrasen spoj dveh vsestransko nadarjenih umetnikov, ki ni minil neopaženo. V kulturnem programu berlinske Olimpijade 1936 je Britta Schellander z Dušanom Stularjem, kot predstavnica Italije, osvojila zlato olimpijski prstan, pred velikomoma svobodnega plesa kakršna sta bila Mia Čorak Slavenska ali Harald Kreutzberg. Številne kritike ob tej priložnosti, kot tudi ob drugih koncertih Britte Schellander, so poudarjale veliko vlogo Dušana Stularja, bodisi kot skladatelja, bodisi kot pianista. Od

Stularjevih improvizacij so na njihovem repertoarju bile Moja dežela, Fantastična ptica, Primitivni ples, Ples valov, Romantično, Novi šal, Leggiero (Allegro capricioso), Romantični nokturno za levo roko 1936, Listje na vetru. Samo dva slednja sta kasneje zapisana v note, a Moja dežela (koreografska poema) in Leggiero (Allegro capricioso) sta veliko kasneje (1975?) posneti v studiu Radio Novi Sad (zahvaljujoč prizadevanju Stularjevega učenca, skladatelja Ivana Kovača). Iz njiju se vidi tisto, kar je opažala tudi kritika tistih časov, kot na primer kritika iz Bologne, ki je trdila: Stularjeve skladbe so tako napisane – da nam morajo biti všeč. One so daleč od eksperimentalnih iskanj evropske glasbe tistega časa, daleč od ekspresionizma, dodekafonije (izjema je Fantastična ptica), neoklasicizma. Zromantiziran milje je popestren diskretno z impresionističnimi harmonijami in pedaliranjem, občasno pa so prisotni elementi jazza ali celo lahke glasbe. Za poslušalca, to je pitna, iskrena in dovezna glasba – a za pianiste zahtevni komadi, v katerih je treba pokazati tudi briljantno tehniko igranja in zasičeno čustveno paletu. Listje na vetru ima tudi uspele, oku-

sne deskriptivne elemente, temna štimunga Notturna pa izvira iz osnovne inspiracije – nastal je ob novici o pogubljenju Stularjevega prijatelja Giannija Parisija in mu popolnoma ustreza globok register klavirja, ki prevladuje v skladbi.

Trst iz četrtega desetletja XX. stoletja se je zelo razlikoval od pisanega pristanišča, ki ga je Stular pomnil iz otroštva. Mesto se je sedaj pridružilo italijanski državi, ki so jo vodili fašisti. Gospodarsko močne skupnosti Grkov, Srbov in Judov so propadale skupaj z izgubo pomena pristanišča. Večinsko slovensko prebivalstvo je bilo pod nenehnim pritiskom italijanizacije še od 13. julija 1920, ko je požgano poslopje Balkana – Narodnega doma, v katerem je zgorela tudi scena Dramatičnega društva.

Pritiske fašistične vlade Stular začne čutiti tudi na lastni koži, vendar se jim predrzno upira. To bo 1940 plačal – s pregonom iz konzervatorija. No, ta formalni pregon pa ga ni mogel oddaljiti od glasbe. Vsi njegovi študentje še naprej prihajajo k njemu, na privatne ure, kolegi – profesorji pa delajo vse, da bi pomagali svojemu najmlajšemu in najbolj nadarjenemu kole-

12

Torek, 6. aprila 2021

KULTURA

GLASBA - Rodil se je v Trstu pred 120 leti

Dušan Stular, pianist in skladatelj, ki ga moramo še odkriti

TRST – Lik, ki bi zlahka navdušil režiserja ali pisatelja, ali vsaj zgodovinarja, ki bi želel dopolniti podatke o glasbenem življenju v Trstu v prvi polovici minulega stoletja: to je bil Dušan Stular, rojen v našem mestu na današnji dan pred stodvajsetimi leti, 6. aprila 1901. Pianist, skladatelj, improvizator, zraven še spreten izumitelj in rokodelc z umetniškim navdihom, ki ga je podeževal od obeh staršev: oče Avgust, rojen na Virhnikih leta 1875, je bil modni kreator, kostumograf, scenograf, nagrajen leta 1906 v Parizu in Bruslju, in tudi tenorist; pevka in subretka pa je bila mati Zofija - Zofka Zornik, rojena v Trstu leta 1880, protagonistka mnogih predstav v Narodnem domu, uspešna pa tudi na drugih tržaških odrih, kot so Rossetti, Fenice in Armonia. Dušana je mati rodila tako rekoč na odrin otrok si je izdelal svoje papirnato gledališče, ko je bil star komaj tri leta, spreten pa je postal tudi v risanju, intarzijah, mizarstvu, pihanju stekla, skratka, nabit z ustvarjalnostjo, ki je naposled zacvetela v glasbi.

Srečno in

kako nevredna resnega skladatelja, ki pa je med drugim sodeloval tudi s slavno operno pevko Toti Dal Monte. Globoko prijateljstvo je Stularja povežalo z meteoro tržaškega glasbenega življenja, pianistom in skladateljem Eugeniom Visonovitzem, ki je bil po materi Slovenec: zelo kratek življenjski lok se je žal izpel s samomorom, daljše umetniško razmerje pa je Stular imel s plesalko Britto Schellander, privrženko svobodnega plesa po vzoru Mary Wigman. Zanj je komponiral glasbo, od katere je ostalo malo zapisov, kajti večkrat je šlo za improvizacije, avtor pa se tudi ni trudil, da bi svoje skladbe ovekovečil. S plesalko je leta 1936 nastopil v Berlinu, kjer so takratne olimpijske igre dopolnili s tekmovanji v umetnosti: Britta Schellander je ob Stularjevi spremljavi osvojila zlat prstan, pianist pa je zanj tudi risal ter izdeloval kostume.

Leta 1940 so razmere v Trstu postajale vedno bolj nevdružne tudi za Stularja, ki je bil izključen s konzervatorija, ampak tako učenci kot kolegi so si uspešno prizadevali za njegovo ponovno

Stularjev 120. rojstni dan bodo mladi pianisti Glasbene matice danes ob 18.30 počastili s spletnim koncertom njegovih skladb

Dušan Stular se je leta 1986, na večeru Slovenskega kluba v Gregorčičevi dvorani v Tr

starša. Podrobnosti bega niso znane, po koncu vojne – leta 1946 se je Stular preselil v Novi Sad, kjer je ostal do konca svojega življenja. Vodil je sindikalni, železničarski in židovski zbor, poučeval na ženski gimnaziji in v oficirski šoli, prirejal koncerte, nato pa postal direktor glasbene šole Isidor Bajić v Novem Sadu. Od leta 1953 je bil korepetitor in skladatelj Srbskega narodnega gledališča, za katero je ustvarjal scensko glasbo.

Od preko petdesetih Stularjevih del je večina izgubljena, kot je izgubljen tudi dragocen Lisztov portret z lastno-ročnim posvetilom, ki ga je bil Stularju podaril njegov mentor Skolek. Ostalo

okolici. Po drugi svetovni vojni se je Stular rad vračal v Trst, kjer je ohranil nekaj prijateljskih vezi, zapisan pa je ostal njegov obisk 6. aprila 1986, ko ga je takratni profesor klavirja na GM Ravel Kodrič povabil v Slovenski klub, kjer je Stular igral svojo glasbo ter se razgovoril o svojem življenju.

Glasbena matica se bo danes ob 18.30 poklonila svojemu bivšemu učencu in profesorju z nastopom mladih pianistov, ki bodo preko spleta (na YouTube kanalu šole – povezavo dobite tudi na Facebook strani Glasbene matice) zaigrali nekaj Stularjevih skladb iz zbirke *Za mlade pianiste*. Prof. Jagoda Kiuder je sicer načrtovala širše zasnovan

gu. Fašisti mu ne dovoljujejo pianističnih nastopov, on pa ustanavlja dekliški zbor, s katerim nastopa po bolnicah in frontah, da bi lajšali trpljenje ranjencem, ki vse bolj pogosto prihajajo z različnih front.

Kot nosilca tako humane dejavnosti, so fašistične oblasti pod pritiskom javnosti primorane vrniti ga na mesto docenta Konzervatorija. V tej celotni neprijetni situaciji Stular uteho išče s skladanjem – in prav v teh letih ustvarja svoja največja in najbolj pomembna dela – Jazz sinfonio, svito Pan za kvartet violončel, klavirski koncert Melodije in ritem in otroško opereto Plava puščica. Dve od teh skladb sta mu prinesli tudi največja priznanja. Triennale v Neaplju 1941 je dodelil prvo nagrado v simfonijski kategoriji Stularjevi Jazz-sinfoniji, v komorni kategoriji pa – sviti Pan.

Jazz sinfonia in Do-minore (dokončana 22. XII. 1938) je pisana za dva klavirja, simfonijski orkester in jazz orkestar (big band). Od prvih taktov je jasno, da je veliko inspiracijo za to skladbo Stular našel u Gerschwinovem Amerikanec v Parizu – česar se, med ostalim, toliko let kasneje, ni otepal niti Bernstein v West Side Story. Bleščeča barva polne in specifične orkestrske sestave, sinkopirani ritmi – z besedo polnokrvni simfonijski jazz odpira to simfonijo z zanosno, energično temo, ki tudi poleg parodiranja Gerschwina pleni z domišljijo in mojstrstvom priredbe. Kontrast ji daje umirjena tema epizoda tipa lahkotnega blues fokstrota, v kateri v ospredje prihajata dva klavirja in godci. Na podlagi tega kontrasta je zgrajena nepretenciozna skladba z željo zabavati in polepšati trenutke, brez banalnega pretvarjanja, z veliko humorja in okusa. Ta simfonija je prvič (in do sedaj edinič) izvedena šele 19. januarja 1987 v Novem Sadu.

Svita Pan je pisana 1939 za natečaj belgijskega kvarteta violončel, kjer je tudi zmagala in bila izvajana do druge svetovne vojne. Hitri osminski takti, motoričen ritem, skoraj brez pavze, značilno zadihano vzdušje prvega stavka (Gozdni bogovi – Spiriti boscherecci –

Vivace ma non troppo). V melodijah je zelo prisotna kromatika, v harmoniji pa paralelni akordi. Drugi stavek je narejen v impresionističnem koloritu (Mesečeva čarolija – Incanto lunare – Lento liberamente) na podlagi kontrasta con sordino-senza sordino, arco-pizzicato in flažolet. V tretjem stavku prevladujejo ritmi in hitre izmenjave različnih taktov (3/4, 4/4, 5/4+3/4). Skladba zahteva virtuozne izvajalce in mojstrski kaže možnosti tako neobičajnega kvarteta (Fransoaz in Viktor Jakovčič, Sandra Beić in Tešman Živanović so to delo posneli za Radio-Novu Sad 1985).

Melodije in ritem (Koncert za klavir in orkester v C-molu) je eno od zadnjih Stularjevih del iz tržaškega obdobja, prvič izvedeno decembra 1946 v Subotici, potem pa še trikrat v Novem Sadu z avtorjem kot solistom in Srboslavom Vuksanom Lopušanskim. Pregnanten ritmični uvod napoveduje prvo temo, ki jo bosta uvedla izmenično orkester in klavir in v kateri bo prevladoval ritmični element. Že v izhodišču te teme naletimo na melodijske floskule spremljane z zgoščenimi akordi, ki so podobne današnjim jazz-harmonijam. Po pianistično briljantnem mostu, lirika in melodika prihajata v ospredje pri pojavu druge teme (Es-dur). Razvojni del se začne z elementi prve teme, potem pa vse bolj prevladuje bravurozna pianistična tehnika lisztovske tradicije (kar je očitno tudi v celotni skladbi), ki bo posebno izražena v veliki kadenci po reprizi. Drugi stavek prinaša glasbo vzdušja, zamišljeno, v E-molu, podobno lirskim romantiziranim miniataram. Rezek kontrast dajejo motorični šestosminski ritmični takti, ki gradijo glavno temo rondo forme zaključnega tretjega stavka. Med ponavljanjem te teme, se pojavlja (po začetku in pred koncem) bolj umirjena sentimentalna tema Meno mosso, medtem ko je osrednji odsek, Tranquillo, zgrajen kot intermezzo v blues-slogu.

(nadaljuje se)

Prevedla in priredila: Elza Ajduković

IN MEMORIAM

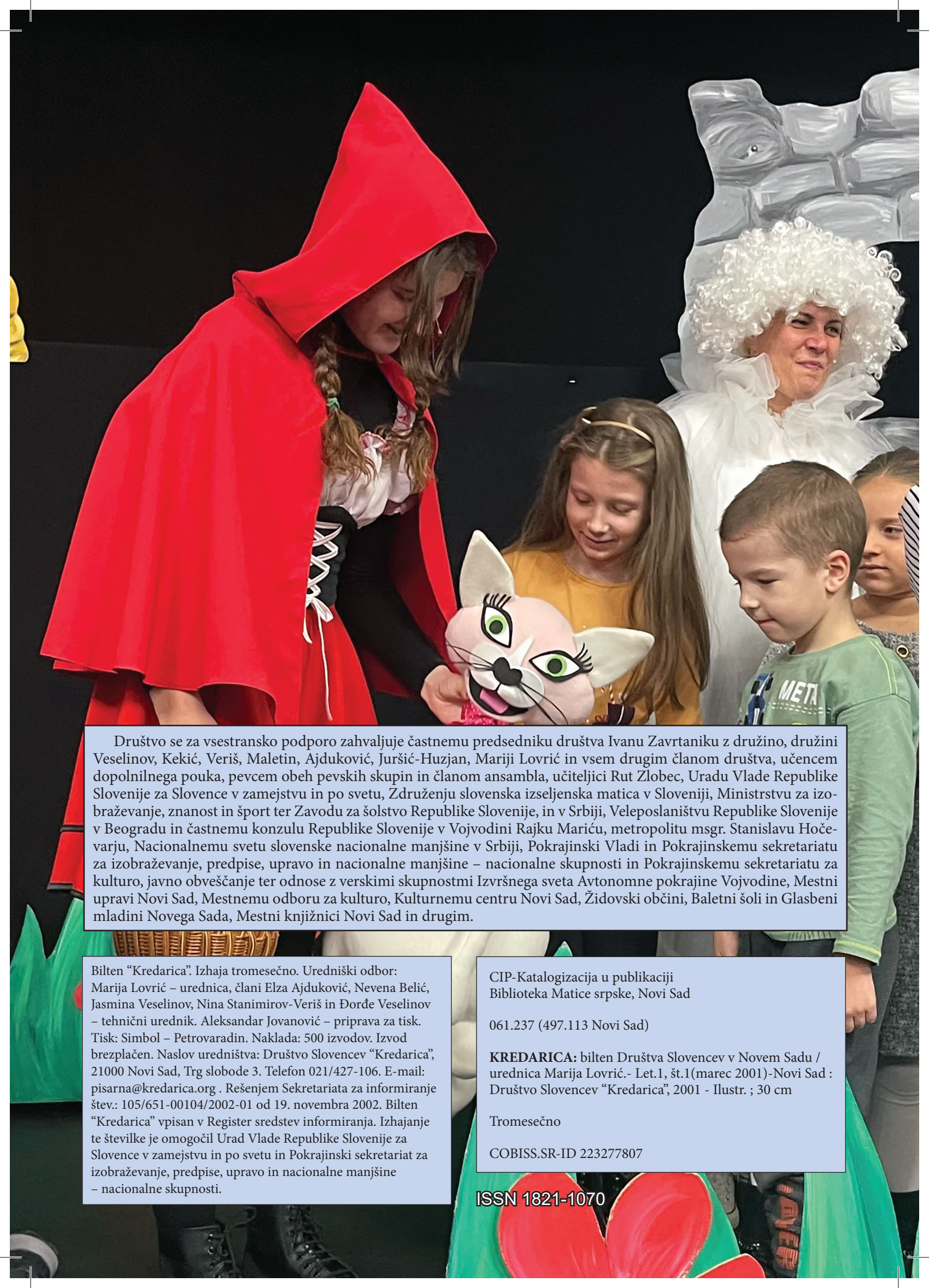
DUŠANKA MARIĆ

Dne 1. novembra 2021 nas je v 82. letu za vedno zapustila Dušanka Marić, roj. Križ. dolgoletna članica Mešanega pevskega zbora, članica Društva Slovencev Kredarica in mama častnega konzula Republike Slovenije v Srbiji in častnega člana DS Kredarica Rajka Marića.

Draga Dušanka, tvoj zvonki glas nam je krasil petje v zboru in ne bomo te nikoli pozabili. Iskreno sožalje družini Marić!

Slava ji!

Društvo se za vsestransko podporo zahvaljuje častnemu predsedniku društva Ivanu Zavrtaniku z družino, družini Veselinov, Kekić, Veriš, Maletin, Ajduković, Juršić-Huzjan, Mariji Lovrić in vsem drugim članom društva, učencem dopolnilnega pouka, pevcem obeh pevskih skupin in članom ansambla, učiteljici Rut Zlobec, Uradu Vlade Republike Slovenije za Slovence v zamejstvu in po svetu, Združenju slovenska izseljenska matica v Sloveniji, Ministrstvu za izobraževanje, znanost in šport ter Zavodu za šolstvo Republike Slovenije, in v Srbiji, Veleposlaništvu Republike Slovenije v Beogradu in častnemu konzulu Republike Slovenije v Vojvodini Rajku Mariću, metropolitu msgr. Stanislavu Hočevanju, Nacionalnemu svetu slovenske nacionalne manjšine v Srbiji, Pokrajinski Vladi in Pokrajinskemu sekretariatu za izobraževanje, predpise, upravo in nacionalne manjšine – nacionalne skupnosti in Pokrajinskemu sekretariatu za kulturo, javno obveščanje ter odnose z verskimi skupnostmi Izvršnega sveta Avtonomne pokrajine Vojvodine, Mestni upravi Novi Sad, Mestnemu odboru za kulturo, Kulturnemu centru Novi Sad, Židovski občini, Baletni šoli in Glasbeni mladini Novega Sada, Mestni knjižnici Novi Sad in drugim.

Bilten "Kredarica". Izhaja tromesečno. Uredniški odbor: Marija Lovrić – urednica, člani Elza Ajduković, Nevena Belić, Jasmina Veselinov, Nina Stanimirov-Veriš in Đorđe Veselinov – tehnični urednik. Aleksandar Jovanović – priprava za tisk. Tisk: Simbol – Petrovaradin. Naklada: 500 izvodov. Izvod brezplačen. Naslov uredništva: Društvo Slovencev "Kredarica", 21000 Novi Sad, Trg slobode 3. Telefon 021/427-106. E-mail: pisarna@kredarica.org. Rešenjem Sekretariata za informiranje št. 105/651-00104/2002-01 od 19. novembra 2002. Bilten "Kredarica" vpisan v Register sredstev informiranja. Izhajanje te številke je omogočil Urad Vlade Republike Slovenije za Slovence v zamejstvu in po svetu in Pokrajinski sekretariat za izobraževanje, predpise, upravo in nacionalne manjšine – nacionalne skupnosti.

CIP-Katalogizacija u publikaciji
Biblioteka Matice srpske, Novi Sad

061.237 (497.113 Novi Sad)

KREDARICA: bilten Društva Slovencev v Novem Sadu / urednica Marija Lovrić.- Let.1, št.1(marec 2001)-Novi Sad : Društvo Slovencev "Kredarica", 2001 - Ilustr. ; 30 cm

Tromesečno

COBISS.SR-ID 223277807

ISSN 1821-1070